

PS

PERUS-*Naiset*
SUOMALAINEN

Lume-
liittoja vai
aitoa
rakkautta?

**Vammaisen tyttären äiti
Mari Rantanen:**

Omaishoidon tukeminen säästää yhteisiä varoja

**Milla, 17, kuoli
rattijuopon uhrina**

**Maahanmuuttajalapset
häiriköivät kouluissa**

**Satu sai
harvinaiset
luomu-
kolmoset**

Kristiina
Ovaskainen
Toimituspäällikkö

PÄÄKIRJOITUS

Taipuuko koulu kiusaajien edessä?

Miltä sinusta tuntuisi, jos työpaikalle mennessäsi tietäisit, että päivän aikana työnteko keskeytyy esimerkiksi sen vuoksi, että sinulta revitään vaatteita päältä, joku tönäisee tahallaan käytävällä tai saatat jopa joutua vakavan fyysisen väkivallan kohteeksi?

Tämä on nykyään todellisuutta monelle pienelle koululaiselle. Ei ihme, jos kouluun lähteminen ahdistaa ja opiskelu kärsii.

Tosi-tv:stä tuttu Pia Polviander kertoo lehdessämme poikaansa kohdistuneesta vakavasta koulukiusaamisesta, jonka pysäyttämiseksi koulun henkilökunnalla ei ollut riittäviä keinoja. Polviander veti asiasta omat johtopäätökset ja hankki pojalleen paikan toisesta koulusta. Poliisi tutki nyt tapausta epäiltynä pahoinpitelynä, laittomana uhkauksena ja vahingontekona.

Onko suomalainen koulu taipunut koulukiusaajien edessä niin, ettei lapsilla ole enää turvattua oikeutta opiskella rauhassa? Mistä koulukiusaajien röyhkeys ja piittaamattomuus kumpuavat? Moni opettaja haluaisi varmasti puuttua kiusaamiseen hanakammin, mutta siitä saattaa tulla ikäviä seurauksia myös opettajalle itselleen. Esimerkiksi maahanmuuttajalapsia ei välttämättä uskalleta ojentaa rasistileiman pelossa.

Peruskoulussa on mahdollista puuttua häiriökäyttäytymiseen erilaisilla hallinnollisilla menettelyillä, jos oppilas ei tottele opettajan käskyä. Tällöin on kuitenkin kyse vain reagoimisesta.

Olisivatko avaimet koulukiusaamisen torjumiseen kaikkien koululaisten vanhemmilla? Hyvään kotikasvatukseen kuuluu, että lapselle tehdään perusasiat selviksi: kiusaaminen on aina väärin ja se tuntuu toisesta pahalta. Jos lapselle opetetaan oikean ja väärän ero jo kotona, on lapsen helpompi itse muuttaa omaa käyttäytymistään, jolloin opettajan ei tarvitse edes puuttua asiaan. Lapsi, joka ei itse halua kiusata, ei kiusaa ketään.

Rentouttavaa kesää,

Kristiina

PS. Tiesitkö, että joka kolmas suomalainen on mukana vapaaehtoistoiminnassa? Auttajat tekevät työtä eri syistä: yksi auttamisen halusta, toinen harrastuksena. Eniten vapaaehtoistyötä tehdään lasten, kulttuurin ja liikunnan parissa.

Perussuomalainen Naiset

Vastaava päätoimittaja Matias Turkki
Toimituspäällikkö Kristiina Ovaskainen
Ulkoasu Mojo Man Oy / Jorma Remsu
Julkaisija Perussuomalaiset – Sannfinländarna rp
Toimitus Perussuomalainen,
Yrjönkatu 8-10 B 25, 00120 Helsinki
Puh: 020 7430 800,
toimitus@perussuomalaiset.fi

SISÄLTÖ

PERUSSUOMALAISESTA

Mari Rantasesta on moneksi: hän on omaishoitaja, ensihoitaja ja tuore kaupunginvaltuutettu, joka haluaa tukea yhteiskunnan heikoimmassa asemassa olevia, kuten vammaisia, vanhuksia, lapsia ja eläimiä.

SASTAMALALAINEN

Mari Kannisto hakee oikeutta kummitytölleen **Millalle**, joka kuoli 17-vuotiaana rattijuopon uhrina. Marin vetoamus lakimuutoksen tukemiseksi on saanut suomalaiset liikkeelle vakavan asian puolesta.

TOSI-TV-ohjelmista tuttu Pia Polviander päivitti Facebookiin videoita poikansa koulukiusaamisesta. Hän nosti esiin ongelman, josta vaietaan rasistileiman pelossa: maahanmuuttajataustaiset lapset häiriköivät kouluissa, eikä asiasta saisi edes puhua.

RANTASALMEN kunnanvaltuutettu **Satu Vihavainen** elämä muuttui kertaheittolla, kun hän sai tietää odottavansa luomukolmosia. Nyt jo neljän kuukauden ikäiset, erittäin harvinaiset pienokaiset pitävät koko perheen kiireisenä.

SUOMALAISET naiset solmivat viime vuonna ennätyskellisen paljon avioliittoja irakilaismiesten kanssa. Menevätkö irakilaiset miehet suomalaisnaisten kanssa naimisiin rakkaudesta vai saadakseen oleskeluluvan Suomesta?

HALPATYÖ ROMUTTAA SUOMEN TYÖMARKKINAT?

PERUSSUOMALAISET Naiset ovat huolissaan, että Suomeen ollaan luomassa halpatyömarkkinoita ja suurimmat häviäjät ovat naiset ja kouluttamattomat.

– Työvoiman vapaa liikkuvuus ja tarveharkinnan poisto ovat nyt ne avainsanat, joilla elinkeinoelämä ajaa uudistuksia kuin käärmettä pyssyyn. Elinkeinoelämän tavoite on, että kotimaan työmarkkinat ajetaan täyteen ”kolmansista maista” tulevia siirtotyöläisiä, joille ei ole tarkoituskaan maksaa käypää palkkaa, arvostelee Perussuomalaisten Naisten puheenjohtaja **Marja-Leena Leppänen**.

Yle uutisoi äskettäin, kuinka rakennustyömaat ovat täynnä uzbekistanilaisia maalareita, vaikka heitä on Suomessa työttöminä yli 3 000. Uzbekeja palkataan, koska heille voi maksaa sellaista palkkaa, johon virolaisetkaan eivät ole enää tyytyväisiä. Suomalainen rakennusmaalari taas tulee paremmin toimeen työttömyyskorvauksella kuin 8 euron tuntipalkalla.

– Tämä on kestävämpiä, se ei ole kansantalouden eikä yksittäisten ihmisten etu. Emme ymmärrä, miksi ay-liike ei pidä tästä suurempaa ääntä. Ay-liike ei aja pienipalkkaisten eikä naisten asiaa. Se on nähty.

– Halpatyö koskee erityisesti niitä aloja, joille naiset ja vähän koulutetut työllistyvät. Haluamme estää tämän kehityksen ja nostaa tämän asian reiluun keskusteluun, Leppänen linjaa.

Tiesitkö, että...

Suomalaisten tupakointi on vähentynyt. Tilastokeskuksen mukaan 20–64-vuotiaista noin 17 prosenttia tupakoi päivittäin vuonna 2015. Miehistä päivittäin tupakoi 19 prosenttia ja naisista 15 prosenttia. Eläkeikäisistä eli 65–84-vuotiaista päivittäin tupakoi kahdeksan prosenttia, eläkeikäisistä miehistä yhdeksän prosenttia ja naisista seitsemän prosenttia. Trendi on ollut laskeva viimeisten kymmenen vuoden aikana.

NAISET HEILUTTAVAT NUIJAA USEISSA VALTUUSTOISSA

SUOMEN naisvaltaisimmat valtuustot löytyvät Inarista, Outokumusta ja Ähtäristä. Naisennemmistö löytyy myös esimerkiksi Espoosta, Lahdesta ja Vaasasta.

Naiset pärjäisivät kevään kuntavaaleissa paremmin kuin koskaan. Naiset heiluttavat nuijaa nyt 28 kunnassa ja kaikista valtuutetuista naisia on 39,1 prosenttia.

Vähiten naisvaltuutettuja löytyy Alajärveltä, Karviasta ja Karjoelta. Tiedot ilmenevät Kuntaliiton kokoamista tilastoista.

LAKI LAPSEN HUOLLOSTA JA TAPAAMISOIKEUDESTA ETENEE

HALLITUSNEUVOTTELUISSA päätettiin uudistaa laki lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta. Uudistuksella tavoitellaan sitä, että avio- tai avoeron yhteydessä lapsella säilyisi oikeus pitää yhteyttä molempiin vanhempiin eli sekä äitiin että isään.

– Tällä hetkellä tilanne on huono. Yhä useampi lapsi joutuu vanhempien eron kohdalla tilanteeseen, jossa yhteys toiseen vanhempaan katkeaa joko osittain tai kokonaan. Selvästi useammin katkeaa lapsen yhteys isään ja samalla myös isän sukulaisiin. Joissain tapauksissa voidaan puhua jopa lapsen vieraannuttamisesta, kun yhteydenpitoa estetään tahallisesti, perussuomalaiset toteavat.

– Tällä lakimuutoksella on valtavan suuri inhimillinen merkitys. Sen takia se pitää saada voimaan mahdollisimman pian.

AVIOLIITTOJA SOLMITTIIN ENTISTÄ VÄHEMMÄN

SUOMESSA solmittiin viime vuonna 24 464 avioliittoa, mikä oli 244 vähemmän kuin edellisellä vuonna. Vuonna 2016 avioituvuus aleni alle 40-vuotiailla edelliseen vuoteen verrattuna, kun sitä vanhemmillä se oli vähän vilkkaampaa.

Ensimmäisen kerran avioliiton solmineiden naisten keski-ikä oli 31,4 ja miesten 33,7 vuotta. Toisen kerran avioituneiden naisten keski-ikä oli 44,8 ja vastaava miesten keski-ikä 47,6 vuotta.

Avioeroon päätti Tilastokeskuksen mukaan 13 541 avioliittoa, mikä oli 398 vähemmän kuin vuotta aiemmin. Ensimmäisessä avioliitossa olevat naiset olivat keski-ikänsä 40,5 vuoden ikäisiä, kun avioliitto päättyi eroon. Vastaava miesten keski-ikä oli 42,8 vuotta vuonna 2016.

Parit, jotka eroavat, eroavat yleensä neljännen avioliittovuotensa aikana. Neljännen avioliittovuoden jälkeen suhde yleensä vakiintuu ainakin seuraavaksi neljäksi vuodeksi.

**Kaupunginvaltuutettu ja
omaishoitaja Mari Rantanen:**

“Vammaisen lapsen äitiys on korkeakoulu”

Muutama vuosi sitten Mari Rantasen vaikeavammaiselle tyttärelle tehtiin iso selkäleikkaus, josta selviytymiseen annettiin vain 50 prosentin mahdollisuus. Leikkaushuoneen ovet menivät kiinni, eikä Mari tiennyt, näkeekö hän lastaan enää koskaan elossa. Leikkaus kesti yhdeksän tuntia. Marista aika tuntui ikuisuudelta.

Työtehtäviä ei voi jäädä suremaan, silloin olisi liian rankkaa. Jotkut keikat jäävät kuitenkin muistiin. – Meidät hälytettiin yksityisasunnolle, jossa nainen oli saanut kohauksen. Myöhemmin selvisi, että hänellä on aivokasvain. Tämän perheen elämä muuttui kertaheitolla, ensihoitajana työskentelevä Mari kertoo.

Vammaisen lapsen äitiys on kuin korkeakoulu. – Viime vuodet ovat onneksi olleet helpompia. Koskaan en ole kuitenkaan ajatellut, että olisipa tyttäreni terve. En osaa oikeastaan edes kuvitella mitään muuta.

“Omaishoitajan asema on heikentynyt jatkuvasti. Tukea saa vain, jos sitä osaa pyytää.”

Helsinkiläisen **Mari Rantasen**, 41, ja hänen miehensä **Markon** idyllinen rivitalokoti sijaitsee Tapaninkylässä. Perheen suloiset koirat **Aku** ja **Snoopy** heiluttavat häntäänsä ovelta. Mari kättelee reippaalla otteella.

– Yli tuhat ääntä on iso luottamus helsinkiläisiltä. Aion viedä niitä asioita eteenpäin, mistä olen vaalikampanjan aikana puhunut, tuore kaupunginvaltuutettu Mari sanoo ja kävelee olohuoneeseen.

Näitä asioita ovat muun muassa omaishoitajan työ ja vanhustenhoito. Uudella valtuustoryhmällä on myös iso työ saada helsinkiläisten luottamus takaisin.

– Teemme töitä pienellä mutta dynaamisella ryhmällä. Seuraavat neljä vuotta ovat todella tärkeitä. Näemme, miten kaupunki rakentuu ja millainen kaupunkikuvasta tulee.

– Meidän on pakko priorisoida helsinkiläiset yli maailmansyleilyn, koska rahat ovat tiukassa. Varsinkin laittomasti maassa olevia ei voida ottaa ensisijaisesti huomioon, Mari painottaa.

Vuosia yksinhuoltajana

Omaishoito on Marille henkilökohtaisesti hyvin tuttu asia. Parinkymmenen vuoden aikana Mari on nähnyt asiakkaan näkökulmasta, kuinka kunta auttaa vammaisen lapsen perhettä.

– Omaishoitajan asema on heikentynyt jatkuvasti. Silloin kun tyttäreni syntyi, kunta halusi auttaa ja antaa tukea perheen jaksamiselle. Nykyään nuorten vammaisten lasten äidit kertovat aivan erilaisesta suhtautumisesta. Tukea saa vain, jos sitä osaa pyytää. Ja se ainainen valituskierte, johon perheet joutuvat. Joillakin eivät voimat riitä sellaiseen, Mari toteaa.

»

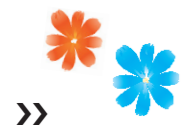

Eläinrakkaalla Marilla on kaksi koiraa

Snoopy-koira löytyi kuusikuukautisena uima-allasalueelta Kreetalta. Reipas poika sai Marin perheestä hyvän kodin vuoden 2011 eduskunta-vaalien jälkeen.

Mari rentoutuu kävelylenkeillä koiriensa Akun ja Snoopyn kanssa.

Vaikeavammaisen lapsen perhe tarvitsisi paljon tukea lapsen koko eliniän aikana. Terve lapsi oppii viiteen ikävuoteen mennessä pukemaan, peseytymään ja syömään itse. Vaikeavammaisen ei osaa tehdä näitä asioita vielä 14-, 16- tai 20-vuotiaanaakaan.

Lisäksi elämässä on terapeutteja, lääkäreitä ja hoitajia sekä isot määrät hoitoon liittyviä lääkityksiä. Erityisesti yksinhuoltajalla on iso työ pitää kaikki langat käsissään. Mari oli vuosia tyttärensä yksinhuoltaja, kunnes elämään tuli nykyinen aviomies Marko ja hänen kaksi tyttärtään.

Koulutautui poliisiksi

Melkein kolmekymppisenä Mari juttelee kavereilleen, että jos hän ei löydä miestä pian, hän aikoo hakea poliisikouluun. Mies kuitenkin löytyi. Myyntialalla työskentelevä Marko löytyi laivaristelyltä. Häitä vietettiin vuonna 2008.

Poltarit järjestettiin poliisikoulun hakuteemalla, ja kun ystävät hakivat minut kotoa, koulun hakulomake oli jäänyt pöydälle. Katselin sitä sitten myöhemmin ja huomasin, että haku on kohta. Päätin hakea. Ajattelin, että eihän kouluun ole pakko mennä, vaikka pääsisinkin sisään.

Sillä hetkellä Mari kaipasi vaihtelua ambulanssin töistä, ja kun kokeet onnistuivat ja tuli kutsu aloittaa koulu, hän päätti mennä.

Valmistumisen jälkeen Mari teki poliisin töitä neljä kuukautta, mutta koska vaki-

tuista paikkaa ei ollut tarjolla, hän palasi omaan työhönsä ensihoitajaksi. Samaa hommaa Mari on tehnyt yhteensä 15 vuotta.

Turhat hälytykset kuormittavat

Ambulanssin sairaanhoitajien työvuoro on 24 tuntia, ja sitten on kolme päivää vapaata. Työpäivien aamuina tiimi kokoontuu palaveriin, jossa vuorot vaihtuvat. Tärkeistä asioista tiedotetaan ja auto sekä tavarat tarkistetaan. Päivään kuuluu paljon rutiinomaisia tehtäviä, kuten lääkkeiden tilausta ja muuta auton huoltoa. Loppupäivä ajetaan tehtävissä.

Mari pitää työstään, mutta ehkä isoin kuormittaja on niin sanotut ”turhat tehtävät”.

Tai ei ehkä voi sanoa turhat tehtävät, vaan sellaiset hälytykset, joissa ei päädyt kuljuttukseen. Osa niistä voitaisiin hoitaa perusterveydenhuollossa.

Sitkeässä istuu kuulemma sellainen luulo, että ambulanssikytyt on ilmainen, ja että terveysasemalla pääsisi sen avulla jonojen ohi.

Suurempi ongelma on kuitenkin rakenteissa.

Perusterveydenhuollon huono toimivuus ja esimerkiksi vanhusten lisääntynyt kotihoito kaatuu ensihoidolle, ja siksi ne lakisääteiset perustehtävät eivät hoidu.

Ihmisten uusavuttomuus on myös välillä vertaansa vailla.

Ambulanssi soitetaan laittamaan laastari. Tai jos on kurkku kipeä, soitetaan ambulanssi, Mari kertoo.

Demareista perussuomalaisiin

Vaikeavammaisen lapsen hoitaminen vei Marin politiikkaan. Hän ajatteli, ettei vammaisen lapsen perhe voi olla eriarvoinen muihin verrattuna, ja hän halusi tehdä asian eteen jotakin.

Poliittinen ura alkoi demareista, mutta vuonna 2014 Mari kyllästyi katteettomiin lupauksiin ja päätti vaihtaa puoluetta.

Kävin läpi vaaliohjelmaa, ja sitten kun pysähdyin perussuomalaisiin, mietin, että mites se Jussi Halla-aho ja puolueen huono maine. Ennakkoluuloni perustuivat täysin median antamaan kuvaan. Kävin sitten lukemassa Halla-ahon blogikirjoituksia ja ihmettelin, että miksi tästä vohotetaan. Mies ajattelee fikusti ja hyvin samalla tavalla kuin minä.

Mari mietti kuitenkin, että pettäkö hän äänestäjäänsä vaihtamalla puoluetta.

Jos täällä on mahdollisuus vaihtaa puolisoa, uskontoa ja ammattiaan, niin miksi ei sitten puoluettaikin, Mari sanoo ja jatkaa:

Asumme holhousyhteiskunnassa, mutta silti ajattelemme hyvin minäkeskeisesti. Yhteiskunnan pitäisi tukea heikommassa asemassa olevia, kuten vammaisia, vanhuksia, lapsia ja eläimiä. Mielestäni toisen edun ajattelemisen pitäisi olla poliittisen työn lähtökohta.

TEKSTI VERA MIETTINEN
KUVAT MATTI MATIKAINEN

OMAISHOIDON TUKEMINEN SÄÄSTÄÄ YHTEISKUNNAN VAROJA

OMAISHOITOLAKI uudistui kesälä 2016 ja lain ainoa tarkoitus oli parantaa omaishoitajien asemaa takaamalla kaikille omaishoitajille vähintään kaksi päivää vapaata kuukaudessa. Helsingin kaupunki vastasi lain parantumiseen uudistamalla virastopäällikön ohjeella omaishoidon myöntämiskriteereitä siten, että omaishoitajien asema ei parantunut vaan itse asiassa huonontui.

HELSINGIN perussuomalaisten valtuustoryhmä teki ryhmäaloitteen, jossa vaaditaan virastopäällikön tekemään muutoksia ja ohjeen tuomista poliittiseen päätöksentekoon. Tämä aloite on hätävara siinä tapauksessa, ettei asiaa saada korjattua aiemmin asiallisesti. Perussuomalainen Helsinki ja PerusNaiset Helsinki vaativat, että omaishoitajien kriteereissä ei ole ikärajoja, sillä tuen tason tulee perustua hoidon sitovuuteen ja vaativuuteen, ei ikään.

Vaadimme myös, että kriteerit palautetaan ennalleen aiempaan ohjeeseen siten, että jäljelle jää 4 tukiluokkaa ja alimpaan tukiluokkaan lisätään lain vaatimat 2 vapaapäivää. Vaadimme myös, että nyt uusien kriteerien pohjalta tehdyt ratkaisut korjataan takautuvasti, Mari Rantanen kertoo.

Omaishoidon tukeminen ja omaishoitajien jaksaminen säästävät valtavan summan yhteiskunnan varoja ja tarjoavat omaishoidettavalle yksilöllistä ja inhimillistä hoitoa. Helsingin kaupungin voidaan arvioida säästävän vuosittain 100-400 miljoonaa euroa omaishoidolla. Summa on valtava ja sellaista riskiä, että omaishoitajat eivät jaksaisi, ei kannata yhdenkään talouttaan suojelevan kaupungin ottaa.

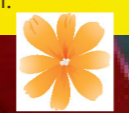
KUKA?

Nimi: Mari Rantanen
Kotipaikka: Helsinki

Ammatti: Sairaanhoitaja (amk), ensihoitaja (amk), poliisin perustutkinto
Perhe: Aviomies, tytär, aviomiehen aikuiset lapset, kaksi koiraa
Luottamustehtävät: Kunnanvaltuutettu Helsingissä (2008-2009), varavaltuutettu Helsingissä (2012-2017), kiinteistölautakunnan jäsen (2012-2014), varakansanedustaja (2015-), HOK-Elan-edustajisto (2015-), Perussuomalainen Helsinki ry:n varapuheenjohtaja (2016-), PerusNaiset Helsinki ry:n puheenjohtaja (2016-), kaupunginvaltuutettu Helsingissä 2017-

– Kunnan pitäisi tukea vanhempia olemaan kotona lapsiensa kanssa. Tarvitsemme veronmaksajia, mutta he eivät saisi olla pienten lasten vanhempia. Äitien ja isien täytyy pitää huolta tulevasta sukupolvesta, Marika Sorja pohtii.

Kolmen lapsen äiti Marika puolustaa kotiäitiyttä

”Alle kolmevuotiaan lapsen paikka on kotona”

Helsinkiläinen Marika Sorja, 32, työskentelee päiväkodissa ja on kolmen lapsen äiti. – Arki kotiäitinä oli elämäni parasta aikaa. Ei se helppoa ollut, mutta nautin siitä, että sain olla mukana lasten arjessa.

Marika Sorjalla on 10-vuotias tytö sekä neljä- ja kuusivuotiaat pojat. Olisi kuulemma näiä sanoa, että lasten kanssa ehtii viettää paljon aikaa.

– Elän ruuhkavuosia, ja esimerkiksi tänään ehdin pelata lasten kanssa vähän aikaa Afrikan tähteä, Marika Sorja sanoo.

Perheen arjen pyörittämisen lisäksi Sorja on aktiivisena mukana politiikassa. Sorja on hallituksen jäsenenä Perussuomalaiset Nuoret ry:ssä ja Helsingin Perussuomalaiset Nuoret -järjestössä. Lisäksi Sorja on PerusNaiset Helsingin varapuheenjohtajana. Sorja on ollut kansanedustajaehdokkaana vuonna 2015 ja tänä vuonna kuntavaaliehdokkaana Helsingissä.

Paras paikka kotona

Päivähoidon maksut ja varhaiskasvatuksen laatu ovat Sorjan lempi aiheita. Hän on sitä mieltä, että alle kolmevuotiaan olisi hyvä olla kotona äidin tai isän kanssa, mutta nykyjärjestelmällä kotiin jääminen on monelle taloudellisesti haastavaa.

Sorja itse pystyi olemaan kotona yhden lap-

sensa kanssa siihen asti, kunnes tämä oli vähän yli kolmevuotias. Muiden lasten kanssa taloudellinen tilanne pakotti töihin aikaisemmin. Sorja olisi halunnut jäädä lastensa kanssa kotiin, eikä hän näe mitään hyvää julkista keskustelua saaneesta, ilmaisen päivähoidon mallissa.

Ennen kaikkea pitäisi ajatella lasten parasta, ja ilmainen päiväkotitoi tarkoittaisi väistämättä sitä, että päiväkotitoi olisi lapsen ensisijainen hoitomuoto.

– Ilmainen päivähoito tukisi sitä, että lapsi laitettaisiin hoitoon heti kun vain mahdollista. Mielestäni alle kolmevuotiaalle paras paikka on kotona vanhempien kanssa. Varhaiskasvatus opettaa kyllä tarvittavia sosiaalisia taitoja, mutta alle kolmevuotiaan ei tarvitse osata tulla toimeen samaan aikaan kahdentoista muun lapsen kanssa, Marika huomauttaa.

”Ei kuulosta oikealta”

Sorjan mielestä päivähoidon ei kuulu olla kansalaisoikeus niin kuin jotkut puolueet sanovat. Enemmänkin se on tuki niille, jotka eivät itse pysty hoitamaan lastaan kotona.

– Alle kolmevuotiaalle riittää, että he osaa-

vat leikkiä yhden tai kahden kaverinsa kanssa hiekkalaatikolla. Jos vanhemmat eivät taloudellisen riippuvuuden tai sosiaalisen verkoston puuttumisen takia pysty tällaista tukea tarjoamaan, sitten lapsen olisi hyvä mennä päiväkotitoi. Mutta missään nimessä päivähoidon ei pitäisi olla ensisijainen paikka pienelle lapselle, Sorja pohtii.

Ilmainen päivähoito tarkoittaisi myös sitä, että hyvin toimeentulevatkin saisivat päivähoitopaikan veloituksetta.

– Mietin, miltä kuulostaa, kun on yksinhuoltaja ja 2 000 euron palkalla ja perhe 8 000 euron yhteisellä kuukausipalkalla, eikä kumpikaan heistä maksa päivähoitosta mitään. Tämä ei kuulosta oikealta.

Kolmesataa euroa päivähoitosta

Nykyisen järjestelmän mukaan kunta määrittelee päivähoitomaksun määrän.

Varhaiskasvatus liukuhinnamaista

Eduskunnan käsittelyssä on tuloarajojen korotus, jonka seurauksena päivähoitomaksut aleni-

”Päivähoidon ei pitäisi olla ensisijainen paikka pienelle lapselle.”

PERHEIDEN SAATAVA PÄÄTTÄÄ ITSE

SOSIAALI- ja terveysministeri Pirkko Mattilan mielestä perheen täytyy saada itse päättää, menevätkö lapset päivähoitoon vai ovatko he kotona. Kustannuksien lisäksi paljon julkista keskustelua herättänyt ilmainen päivähoito voisi ajaa perheet siihen, ettei muuta vaihtoehtoa ole kuin laittaa lapsi päivähoitoon.

– En voi kiistää, etteikö ilmainen päivähoito olisi perheiden taloutta tukeva, mutta mistä kunta ja valtio sellaisen kustantaa, Mattila pohtii.

Hallituksen käsittelyssä oleva uudistus on Mattilan mielestä menossa oikeaan suuntaan. Perheiden tukemista on tietenkin hyvä pohtia, ja nykyinen järjestelmä voi olla kannustinloukkuna työn tekemiselle.

– Olen itse ollut alle kolmevuotiaiden lasteni kotiäitinä. Arvostan kyllä sitä, että Suomessa on maailman parhaiten koulutetut opettajat ja varhaiskasvatusalan ammattilaiset.

Mattila toivoo työelämän joustojen lisäämistä, kuten työajan lyhennyksiä sekä etätyöiden mahdollisuuksien tarkastelua.

– Pienten lasten perheissä näistä olisi erityisen paljon hyötyä. Itse en lähtisi neuvomaan kenenkään perheitä, miten heidän tulisi hoitaa lapsensa. Ideaalitilanne on se, että perheet saavat mahdollisimman paljon tukea siihen, miten he ikinä päättävät kääntä lastensa hoidon toteuttua. Perheiden jaksaminen on yhteiskunnallisesti tärkeää.

Esimerkiksi Helsingissä päivähoitomaksu määräytyy hoidon pituuden, perheen koon ja bruttotulojen mukaisesti. Myös lasten määrä vaikuttaa päivähoitomaksuun.

Enimmillään kokopäivähoitomaksu on 290 euroa nuorimmasta ja 221 euroa toiseksi nuorimmasta lapsesta. Jos perheessä on esimerkiksi neljä henkeä, ja heidän yhteenlasketut bruttotulonsa ovat 4 000 euroa, päivähoitomaksua peritään 154 euroa.

Jos nelihenkisessä perheessä bruttotulot ovat 5 718 euroa tai enemmän, peritään korkein päivähoitomaksu. Sorjan perhe maksaa koko perhepäivähoidon itse.

– Tienaamme yhteensä 6 000 euroa kuukaudessa, eli ei kovin paljon viisihenkiselle perheelle. Mielestäni olisi kohtuullista, että olisi vielä yksi porras. Eli ne, jotka tienaaavat esimerkiksi yli 10 000 euroa kuukaudessa, voisivat maksaa sen maksimin ja me hieman vähemmän.

Varhaiskasvatus liukuhinnamaista

Eduskunnan käsittelyssä on tuloarajojen korotus, jonka seurauksena päivähoitomaksut aleni-

sivat erityisesti pienituloisilla, kahden ja kolmen hengen perheillä. Uuden lain on tarkoitus tulla voimaan ensi vuoden maaliskuussa.

Sorja näkee työnsä takia varhaiskasvatuksen myös toisesta näkökulmasta kuin pelkästään äitinä. Ilmainen päivähoito tarkoittaisi Sorjan mielestä sitä, että nykyiset ongelmat vaikeutuisivat entisestään.

– Pätevää henkilökuntaa ei ole tälläkään hetkellä tarpeeksi, ja ryhmät kasvaisivat. Lapset olisivat entistä stressaantuneempia, Sorja sanoo.

Varhaiskasvatus on tälläkin hetkellä ”liukuhinnamaista”, Sorja sanoo. Kurahaalarit päälle, ulos, ruoka-aika, nukkumaan ja sitten taas ulos.

– Hyvän varhaiskasvatuksen edellytykset ovat turvallisuus, läheisyys ja oppimisen ilo. Näitä valtion ja kunnan pitäisi tukea, ei sitä, että vanhemmat pakotetaan töihin liian varhaisessa vaiheessa.

– Pätevää henkilökuntaa ei ole tälläkään hetkellä tarpeeksi, ja ryhmät kasvaisivat. Lapset olisivat entistä stressaantuneempia, Sorja sanoo.

Varhaiskasvatus liukuhinnamaista

Eduskunnan käsittelyssä on tuloarajojen korotus, jonka seurauksena päivähoitomaksut aleni-

TEKSTI VERA MIETTINEN
KUVAT MATTI MATIKAINEN JA LEHTIKUVA

Kun Milla lähti kotiinsa ilta-päivällä, Mari ei tiennyt, ettei näkisi kummityttöään enää koskaan.

Milla, 17, kuoli rattijuopon uhrina – kummitäti kerää adressia rattijuopumustuomioiden kiristämiseksi:

Läheisensä rattijuopon vuoksi menettänyt sastamalalainen Mari Kannisto kerää nimiä vetoomukseen lakimuutoksen tukemiseksi. – Jotta Millan kuolema ei olisi ollut turha ja jotta rattijuopot voitaisiin pysäyttää jo etukäteen, Mari sanoo.

”Rangaistukset ovat tehottomia”

Luantaina 18. helmikuuta 2017 sastamalaisen **Mari Kanniston** kotona vietettiin Marin lapsen nimiäisjuhlaa. Paikalla oli myös Marin 17-vuotias kummityttö **Milla**. Mari ja Milla olivat hyvin läheisiä ja Milla oli auttanut kummitätitään nimiäisjuhlien valmistelussa.

Kun Milla lähti kotiinsa ilta-päivällä Mari ei tiennyt, ettei näkisi kummityttöään enää koskaan. Myöhemmin illalla Millan ja hänen poikaystävänsä elämä päättyi läheisellä maantiellä mopoauton sisällä, kun vastaan tullut tila-auto törmää rajusti nuorten mopoauton keulaan. Molemmat nuoret menehtyivät kolarissa välittömästi.

Tila-auton kuljettaja on noin 30-vuotias mies, jolla on taustallaan aiempia väkivalta- ja päihderikoksia. Kolarihetkellä hän on päästään pökerryksissä alkoholin ja lääkkeiden nauttimisen yhteisvaikutuksesta.

Adressi täyttyy vauhdilla

Kolme kuukautta myöhemmin Mari kerää

nimiä adressiin, joka tukee ja edistää aiemmin eduskunnalle jätettyä kansalaisaloitetta, jossa vaaditaan muun muassa kovempia tuomioita rattijuopumuksesta. Alkuperäinen kansalaisaloite keräsi yli 62 000 nimeä ja se toimitettiin eduskuntaan jo 2014, mutta sitä ei ehditty tuolloin käsitellä.

Adressissa vaaditaan, että nykyinen halli-

tus käsittelee aloitteesta syntyneet vaatimukset nopealla aikataululla.

– Adressiin tuli kolmen ensimmäisen viikon aikana 30 000 nimeä, ja lisää tulee jatkuvasti. Tässä olen huomannut, kuinka tärkeä asia on kansalaisille, Mari sanoo.

Kansalaisaloitteen käsittelyä ei saa pitkittää

Alkuperäisessä kansalaisaloitteessa esitetään myös uusia keinoja rattijuopumuksen rangaistuksien tehosteiksi, kuten rattijuopon

ajoneuvon haltuun ottamista riippumatta siitä, kenen ajoneuvo on.

Samoin kansalaisaloitteessa esitetään varhaista puuttumista alkoholiongelmaan: ensimmäistä kiinnijäämistä pitäisi seurata ajokielto ja hoitoonohjaus. Seuraavien kiinnijäämistien seurauksena olisi tilanteen mukainen pakkohoito ja rangaistuksena ehdoton vankeus.

– Adressin tarkoitus on kiinnittää päättäjien huomiota siihen, ettei kansalaisaloitteen käsittelyä voi enää pitkittää, koska viivyttely maksaa ihmishenkiä. Rattijuopumuksista saa lukea lehdistä liian usein, Mari sanoo.

Kansalaisvaikuttajaksi surun keskellä

Mari päätti ryhtyä torjumaan rattijuopumuksia kansalaisvaikuttamisen keinoin menetettyään läheisen kummitytönsä.

– Surun keskellä mieliin nousi ajatus, että ryhdymme tekemään tätä työtä. Millan ja hänen poikaystävänsä kuolema ei ollut turha, jos pystymme tällä tavoin edistämään lainsäädännön kiristymistä ja siten etukäteen torjumaan rattijuopumustapauksia. Jokainen säästynyt ihmishenki on tämän arvoista, Mari painottaa.

”Jokainen säästynyt ihmishenki on tämän taistelun arvoinen.”

Kauniin Millan nuori elämä loppui aivan liian aikaisin.

”Rattijuoppo kantakoon vastuunsa”

» Rattijuopumuksesta ja sen törkeästä tekemuodosta tuomitaan nykyisin sakkoa ja enintään kaksi vuotta vankeutta. Kuolemantapauksiin johtavissa onnettomuuksissa tekijälle tulee toki myös muita seuraamuksia. Nykyisellä järjestelmällä ei silti ole kyetty vaikuttamaan riittävästi rattijuopumusten määrään, joten tulevaisuudessa tarvittaneen uusia keinoja.

Rattijuopumuksen uusijalta auto pois

Marin mielestä nykyiset rangaistukset ovat tehottomia, koska monesti samat henkilöt syyllistyvät rattijuopumukseen useita kertoja.
– Rangaistuksia täytyy koventaa. Erityisesti törkeän rattijuopumuksen rangaistusasteikkoa on syytä nostaa, koska esimerkiksi kuolemaan johtaneissa tapauksissa tekijä voi tosiasiallisesti päästä vapauteen jo vuoden kuluttua. Voi kysyä, ovatko rangaistusasteikot riittäviä tai käytetäänkö niitä oikeudenmukaisesti.
Rangaistusten kiristämisen lisäksi tarvitaan muitakin uudistuksia.
– Rikoksen uusijalta pitäisi aina ottaa pois

riköksentekoväline, eli auto riippumatta siitä, kenen auto on. Tällä olisi varmasti ainakin vaikutusta ihmisten halukkuuteen lainata autoa rattijuopolle. Myös alkoholikon käyttööntottamisella olisi varmasti ehkäisevä vaikutus, erityisesti juuri rikoksen uusijoiden kohdalla, Mari usko.

Ehkäisevää työtä lisättävä

Rikosten, kuten rattijuopumusten ehkäisemisessä on merkitystä myös viranomaisten informaatio-ohjauksella ja kampanjoinnilla. Erityisesti nuorten henkilöiden ennakkoasenteisiin vaikuttaminen on tehokasta.
Marin mielestä viranomaisilla olisi tässä parannettavaa.
– En ole ainakaan itse viime aikoina huomannut muuta kampanjaa kuin liikenneturvallisuusviraston rattijuopumuksen vastainen mainos televisiossa. Uskoakseni viranomais- taholta saapuva viesti ei riittävästi tavoita ihmisiä.
– Pitäisi tehdä kaikille täysin selväksi, ettei rattijuopumus ole hyväksyttävää. Olisi myös ehkä tuotava julkisuuteen entistä enemmän

tietoa rattijuopumuksen tosiasiallisista seurauksista, eli rattijuopumus voi johtaa kuolemaan. Siinä olisi kaikille ajattelemisen aihetta, Mari toteaa.

Rattijuoppo kantakoon vastuunsa

Marin kummityön Millan tappanut rattijuoppo sai syytteet kahdesta taposta, törkeästä rattijuopumuksesta sekä törkeästä liikenneturvallisuuden vaarantamisesta. Mies oli teko hetkellä 1,4 promillen humalassa.
Mari sanoo, ettei ajattele kyseisestä henkilöstä yhtään mitään.
– Milla on kuollut, eikä sille asialle voi enää mitään. Toivon ainoastaan, että rattijuoppo kantaa loppuelämänsä ajan sisällään vastuuta siitä, mitä hän on tehnyt.
Mari toivoo, että mahdollisimman moni allekirjoittaisi adressin rattijuopumusrangaistusten tiukentamiseksi.

TEKSTI ILKKA JANHUNEN
KUVAT MATTI MATIKAINEN, LEHTIKUVA
JA MARIN KOTIALBUMI

Kansanedustaja Kari Kulmala:

Autojen takavarikointia tehostettava

Perussuomalaisten poliisitaustainen kansanedustaja Kari Kulmala jätti jo alkuvuodesta eduskunnassa toimenpideohjeen rattijuopon ajoneuvon takavarikointimenettelyn lisäämiseksi.

ALOITTEESSAAN kansanedustaja Kari Kulmala tuo esille, että samat keinot rattijuoppouden torjunnassa eivät sovellu kaikille rattijuopuille, koska päihteiden käyttäjiä on eriasteisia.
– Ongelmallisimpaan ryhmään kuuluvien elämäntilannetta ja alkoholinkäyttö eivät ole enää minkäänlaisessa kontrollissa. Ajoneuvon takavarikoinnin lisäksi ainoastaan vankeusrangaistus estää heitä ajamasta.

Kulmala on tehnyt asiasta pro gradu -tutkielman Tampereen yliopistoon. Tutkimusten mukaan rattijuoppo uusii tekonsa saman vuoden aikana 30 prosentin varmuudella.
– Ne, joiden ajoneuvo oli vähintäänkin takavarikoitu, uusivat tutkimukseni mukaan teon alle 15 prosentin varmuudella, Kulmala toteaa.

Takavarikko vähentää rikoskierrettä

Kulmala huomauttaa, että vankeusrangaistus on kallis järjestelmä yhteiskunnalle - ja joissakin tapauksissa myös yksilölle.
– Tämänkin vuoksi halvin ja tehokkain keino lisätä liikenneturvallisuutta ja vähentää rattijuopumuksia tässä ongelmaryhmässä on tutkimuksen mukaan takavarikoida heiltä ajoneuvo. Takavarikko on myös rikoskierrettä pysäyttävä toimenpide. Takavarikko ja konfiskaatio eivät ole rangaistuksia vaan rikoksen tekemisestä tekijälle kohdistuva menettämisraamus.

i Suomessa tuli ilmi 17 600 rattijuopumusta vuonna 2015. Rattijuopumustapauksista 69 prosentissa päihdeaineena oli alkoholi ja 26,8 prosentissa jokin muu huumaava aine. Loput 4,2 prosenttia olivat käyttäneet molempia.

Koirakaverit käyvät tervehdymässä palvelutalon asukkaita omistajiensa kanssa. Koirakaveriksi pääsee harjoittelemalla ja viralliset kaverit tunnistaa oranssista kaulahuivista.

Joka kolmas suomalainen mukana vapaaehtoistoiminnassa

Talkoohenkeä ja molemminpuolista iloa

Vapaaehtoistyö on tärkeä osa yhteiskuntamme toimintaa. Vapaaehtoisten avulla voidaan toteuttaa laajasti sellaisia asioita, joihin esimerkiksi yhteiskuntamme palvelut eivät ehdi tai ylety.

Suomessa on paljon ihmisiä, jotka auttavat muita mieltämättä itseään vapaaehtoistoimijoiksi. Määriteltynä vapaaehtoistyö on yksittäisten ihmisten tai yhteisöjen hyväksi tehtyä toimintaa, josta ei saa rahallista korvausta. Organisoidusta vapaaehtoistoiminnasta vastaa aina joku virallinen toimija, jolloin sillä on myös vastuu toiminnasta ja turvallisuudesta.

Kansalaisareena ry:n teettämän ja Taloustutkimuksen toteuttaman Vapaaehtoistyö Suomessa 2010 ja 2015 -tutkimuksen mukaan noin kolmannes suomalaisista tekee vapaaehtoistyötä. Eniten vapaaehtoistunteja vuonna 2015 tehtiin lasten, kulttuurin ja liikunnan parissa, kun taas vuonna 2010 eniten työskenneltiin senioreiden, lasten ja liikunnan parissa.

Samaisen tutkimuksen mukaan 53 % vapaaehtoistyöstä on vuosina 2010 ja 2015 toteutunut ensisijaisesti järjestöjen ja yhteisöjen organisoimana, 31 % ensisijaisesti organisoimattomana ja 16 % molempina tapoina. Vapaaehtoiseksi toimijaksi voi alkaa kuka tahansa ja auttamisen motiivi on jokaisen henkilökohtainen.

Hyvää mieltä hyvillä teoilla

Oulun Diakonissalaitoksen eli ODL:n diakonisen toiminnan tavoitteena on tunnustaa hätää, etsiä keinoja sen lievittämiseen sekä vaikuttaa yhteiskunnan rakenteisiin niin, että jokaiselle ihmiselle turvataan mahdollisuus ihmisarvoiseen elämään.

ODL:n yhteisötoiminnan päällikkö **Minna Ruokangas** kertoo, että ODL tarjoaa eri palvelujen lisäksi mahdollisuuden auttaa ja tulla autetuksi vapaaehtoistoiminnan kautta.

- Meillä ODL:n piirissä on tällä hetkellä noin 400 vapaaehtoista toimijaa, jotka koostuvat tasaisesti nuorista, työikäisistä ja eläkeikäisistä. ODL tarjoaa monipuolisesti mahdollisuuksia toimia vapaaehtoisena ja saada toimintansa tueksi muun muassa yhteisiä tapaamisia sekä koulutus- ja virkistysmahdollisuuksia muiden vapaaehtoisten kanssa. Meillä voi toimia esimerkiksi apuna ikääntyneelle, yksinäisen juttuseuran tai kirjallisuus- ja musiikkipiirin vetäjänä, Ruokangas kertoo.

ODL:n vapaaehtoisena keikka-apuna toimiva Helena Manelius kertoo nauttivansa vapaaehtoistyöstä.

Ikäkkäiden keikka-apu

ODL:n keikkavapaaehtoistoiminnan koordinaattori **Tanja Tanhua** kertoo keikka-aputoiminnan olevan STEA:n tukema projekti, jossa vapaaehtoisen avun ja tuen kautta edistetään ikääntyneiden toimintamahdollisuuksia ja tue-

Ihmiset tekevät vapaaehtoistyötä monista eri syistä. Auttamishalu, vapaa-aika, opiskelu ja yhteiskuntavastuu ovat yleisiä motiiveja hakeutua itselle sopivan toiminnan pariin. Oulun Diakonialaitoksen (vas.) diakoniajohtaja Pekka Asikainen, keikkavapaaehtoistoiminnan koordinaattori Tanja Tanhua, vapaaehtoinen toimija Helena Manelius ja yhteisötoiminnan päällikkö Minna Ruokangas korostavat, että pienilläkin teoilla on suuri merkitys.

taan itsenäistä arjessa selviämistä konkreettisen avun keinoin.

- Tarjoamme keikka-apua sellaisiin arjen tilanteisiin, joissa edistetään itsenäistä selviytymistä vahvistamalla tunteita siitä, että apua on saatavilla. Keikka-apuun eivät kuulu kodinhoidolliset tehtävät, kuten siivous tai ruuanlaitto, mutta sen sijaan siihen kuuluvat monet muut käytännön hyödylliset asiat, kuten apu lomakkeiden täyttämässä, auttaminen tietokoneen ja puhelimen käytössä sekä apteekki- ja kauppa-asioiden hoitaminen. Keikka-apulaista voi pyytää myös esimerkiksi kävely- ja ulkoiluseuraksi, saattajaksi lääkäri- tai sairaalakäynnille tai vaikka kirjastoseuraksi.

Tanhua lisää, että Keikka-avun lisäksi ODL tarjoaa ikäkkäille suunnattua ystävätoimintaa Minna Ruokangan koordinoimana.

- Ystävätoiminnassa vapaaehtoinen voi toimia kotona asuvan iäkkään juttuseuran tai lähtee kaveriksi esimerkiksi kirkkoon tai teatteriin. Ystävätoiminnassa tuettava käy säännöllisesti tapaamassa sama vapaaehtoinen yhteisesti sovittuina ajankohtina. Keikka-avussa auttaja on vaihtuva, sillä vapaaehtoiset ottavat keikkoja vastaan oman aikataulunsa puitteissa. Suomessa on paljon yksinäisiä, jotka kaipaavat juttuseuraa esimerkiksi sukulaisten asuessa kauempana, hän tiivistää.

Keskustelun suuri merkitys

Muutaman vuoden vapaaehtoisena keikka-apuna toiminut **Helena Manelius** kertoo saavansa vapaaehtoistyöstä yhtä paljon iloa kuin autettava itse.

- Tein viime vuonna yhteensä 34 keikkaa, joista tunteja kertyi yhteensä noin 65. Tänä vuonna olen tehnyt vasta kahdeksan keikkaa ja odotan innolla saavani niitä lisää. Minusta on tärkeää auttaa muita ja saada samalla itselleni kokemuksia ja merkitystä sen kautta. Tarkoitan tällä sitä, että kun en ole varsinaisessa työelämässä enää, niin saan vapaaehtoistoimijana myös itselleni mielekästä tekemistä palk-

"Suomessa on paljon yksinäisiä, jotka kaipaavat juttuseuraa."

katyön lisäksi.

Manelius sanoo veteraanien olevan erityisen lähellä hänen sydäntään ja jutteleveransa mielellään ikäihmisten kanssa muun muassa Oulun kaupungin historiaa.

- Keskusteleminen eri asioista toisen ihmisen kanssa on meille kaikille tärkeää. Minusta on äärimmäisen surullista lähteä aina keikan jälkeen yksinäisen luota pois, sillä tiedän hänen jäävän ajatustensa kanssa aivan yksin. Minusta on myös järkyttävää, että kotona yksin asuu sellaisia vanhuksia, jotka eivät enää näe ja kuule kunnolla. Mielestäni sellaiset henkilöt ovat niitä yksinäisistäänkin yksinäisimpiä, sillä he eivät kykene enää lukemaan lehtiä tai kirjoja, eivät katsoa televisiota ja radiota, Manelius pudistelee päätään.

Walkersit nuorten asialla

Oulun Diakonialaitoksen diakoniajohtaja **Pekka Asikainen** haluaa nostaa esille Walkers-toiminnan merkittävänä osana ODL:n hallinnoimaa vapaaehtoistyötä.

- Walkers-toiminta on suunnattu avuksi ja tueksi alle 18-vuotiaille nuorille. Walkers on sekä kadulle jalkautuvaa ennaltaehkäisevää nuorisotyötä että nuorten oma kohtaamispaikka Oulun keskustassa. ODL:n piirissä toimii tällä hetkellä 67 vapaaehtoista Walkersia, jotka kohtaavat nuoria muun muassa nuorisokahvilaissa, kaduilla, puistoissa, kauppa- ja kuntosaleissa ja nuorten omissa kokoontumispaikoissa. Viime vuonna Walkersit tekivät yhteensä noin 13 000 kohtaamista nuorten parissa, hän laskee.

Asikainen lisää, että vapaaehtoistoiminnan lisäksi ODL:n kautta voi tehdä hyvää lahjoittamalla rahaa vähävaraisten pohjois-suomalaisien nuorten tukemiseksi. ODL ei vähennä keräyksen tuotosta omia kulujaan, vaan ohjaa tuoton suoraan nuorten tukemiseen.

TEKSTIT MINNA KORVA-PERÄMÄKI
KUVAT MINNA KORVA-PERÄMÄKI
JA LEHTIKUVA

Auttaminen on Kikellä veressä

"VAPAAEHTOISTOIMINNAN OLTAVA VILPITÖNTÄ"

- Opin jo lapsena, kuinka paljon vapaaehtoistyöllä saadaan aikaan ja kuinka paljon se antaa kaikille osapuolille, sanoo kansanedustaja Ritva "Kike" Elomaa.

EDUSKUNNAN vapaaehtoistoiminnan tukiryhmä haastoi kansanedustajat ja eduskunnan henkilöstön osallistumaan Kiitos, olet tärkeä! -kampanjaan 1.11.2016-20.1.2017.

Eduskunnan tukiryhmän taustaryhmässä ovat mukana muun muassa Kansalaisareena ry, Allianssi, Opinto-keskus Sivis, Sivistysliitto Kansalaisfoorumi, Soste ja Val. Kampanja on osa YK:n kansainvälistä Vapaaehtoisten päivän kampanjaa ja sillä halutaan nostaa vapaaehtoistoimintaa esille ja osoittaa arvostusta ruohonjuuritason toimijoille.

"Talkoohenki on osa minua"

Perussuomalaisten kansanedustaja Ritva "Kike" Elomaa kertoo vapaaehtoistoiminnan olevan osa hänen elämäntapaansa ja omaksuneensa talkoohenken pienestä saakka.

- Opin jo lapsena, kuinka paljon vapaaehtoistyöllä saadaan aikaan ja kuinka paljon se antaa kaikille osapuolille. Talkoohenki ja vapaaehtoistoiminta on ollut aina osa minua ja olen pyrkinyt toteuttamaan sitä muun muassa hyväntekeväisyyskeikkojen ja liikuntaan ohjaamisen puitteissa.

Keikkoja heikompien hyväksi

Elomaa kertoo tekevänsä Turun seudun laulajien ja muusikoiden kanssa noin kaksitoista hyväntekeväisyyskeikkaa per vuosi.

- Olen keikkaillut monien eri tahojen, kuten esimerkiksi syöpäyhdistyksen, työttömien, kehitysvammaisten, eläkeläisten, veteraanien, kodittomien eläinten ja nuorisotyön hyväksi. Näiden keikkojen lisäksi olen kulkenut jo vuosikymmeniä esiintymässä yhdessä muusikko Timo Rautalan kanssa eri hoiva- ja palvelutaloissa, Elomaa kertoo.

Jotkut käyttävät apua väärin

Elomaa on hieman huolissaan tulevaisuuden talkoohengestä ja erityisesti siitä, että jotkut käyttävät väärin ja laittomasti vapaaehtoistoiminnan hyvyttä.

- Mielestäni vapaaehtoistoiminnan tulee perustua aina vilpittömyyteen ja aitoon haluun auttaa, oli paikka sitten ikkää, nuoret, luonto tai eläimet. Vapaaehtoistoiminta on arvokasta työtä ja yhteiskuntamme kivijalka.

Maahanmuuttaja-
taustaiset nuoret pahoin-
pitelevät ja kiusaavat oppilaita
espoolaisessa Tiistilän koulussa.
Koulun johdon mukaan tilanne on
hallinnassa, vaikka poliisi tutkii
koulussa sattuneita tapahtumia
pahoinpitelynä, laittomana
uhkauksena ja vahingon-
tekona.

**Maahanmuuttaja-
taustaiset oppilaat
pahoinpitelivät poikaa
koulussa – äiti halusi
suojella lastaan:**

”Koulu teki minusta lastensuojeluilmoituksen!”

Pia Polvianderia on kiiteltu vakavan ongelman esille tuomisesta.

Espoolaiskoulun tapahtumat nousivat julkisuuteen toukokuussa. Tuolloin tosi-tv-ohjelmista tuttu selvänäkijä **Pia Polviander** (aiemmin tunnettu nimellä **Claudia Eve**) julkaisi Facebookissa nauhoituksena pojalleen tulleen uhkailusoiton, jolla soittaja esittää erilaisia henkeen ja terveyteen kohdistuvia uhkauksia. Video keräsi tuhansia katselukertoja.

Pullolla päähän

Maahanmuuttajataustaiset nuoret ovat kiusanneet ja alistaneet koko kevään ajan Polvianderin poikaa, joka aloitti vuodenvaihteessa opiskelut Tiistilän koulussa uutena oppilaana.

– Aluksi kiusaaminen oli sellaista lätkimistä, ja jalkojen vetämistä alta. Sen jälkeen poikaani on kohdistunut jo suoraa fyysistä väkivaltaa, kuten vaatteiden repimistä ja potkimista.

– On ollut myös tilanne, jossa hänet työnnettiin ringin keskelle ja lyötiin pullolla päähän. Mikään ei viittaa siihen, että kiusaaminen ja väkivalta olisi loppumassa, Polviander sanoo.

Polviander tietää kiusaajien henkilöllisyyden.

– Sinne suuntaan ei ole mahdollista olla suoraan yhteydessä eikä se olisi edes järkevää. Parempi, että poliisi hoitaa tätä.

Apulaisrehtori: Ei syytä rikosilmoitukseen

Polviander oli aiemmin keväällä ensin suoraan yhteydessä koulun apulaisrehtoriin, jonka suhtautuminen asiaan yllätti. Polvianderin mielestä päähän lyömisestä olisi pitänyt tehdä rikosilmoitus.

– Apulaisrehtori vastasi minulle, ettei tapanäkö ole tehdä rikosilmoitusta, koska vastaavia tapauksia on sattunut usein. Sanoin sitten, että tämä ei enää ole pelkkää kiusaamista vaan väkivaltaa, johon tulee puuttua. Apulaisrehtori ei ollut kanssani samaa mieltä, Polviander kertoo.

Suomessa oppilaalla on oikeus turvalliseen opiskeluympäristöön. Tämä lakiin kirjattu vaatimus velvoittaa opetuksen järjestäjää useilla eri tavoilla, kuten työturvallisuusmääräyksillä. Opettajien vastuulla on valvoa oppilaita koko sen ajan kun he ovat koulussa. Koulun yhteisen järjestysäännön on myös oltava kaikkien oppilaiden tiedossa.

HÄIRIÖ- KÄYTTÄYTYMISEEN PUUTTUMINEN HANKALAA

PERUSOPETUSLAKI asettaa velvollisuuksia myös oppilaille. Näihin velvollisuuksiin kuuluu esimerkiksi vaatimus asiallisesta käyttäytymisestä. Opettajalla on myös käytössään erilaisia keinoja puuttua häiriökäyttäytymiseen, kuten oppilaan luokasta poistaminen.

Nämä keinot ovat vain monesti riittämättömiä. Moni opettaja myös saattaa seurauksen pelossa vältellä puuttumista häiriökäyttäytymiseen, jolloin häiriköinti jatkuu. Oppilaiden opettajaan kohdistamat rasismisytykset ja muut tällaiset väitteet ovat yleinen ilmiö.

Monella opettajalla on hyvin korkea kynnys edes koskea lapseen, jos tämä kieltäytyy noudattamasta opettajan poistumiskäskyä. Toinen asia taas on se, että jos lapsi kokee koulun käytännöt ja järjestelut itselleen vieraksi, hän ”viis veisaa” esimerkiksi koulun järjestysäännöstä.

Opettaja ymmärtää, johto ei

Opettajalla on oikeus kohdistaa oppilaaseen kurinpidollisia toimia, kuten luokasta poistaminen, jos oppilas käyttäytyy häiritsevästi eikä tottele opettajan käskyä. Monella opettajalla on kuitenkin korkea kynnys rangaistusten käyttämiseen.

Polvianderin mielestä häiriökäyttäytymiseen puuttuminen ei ole tehokasta.

– Opettajilla ei ole riittäviä keinoja puuttua mihinkään. Rangaistuksia ei haluta käyttää, vaikka niihin olisi aihetta. Silti täytyy kiittää oman poikani luokanvalvojaa, joka on aina suhtautunut kaikkeen hyvin asiallisesti ja pyrkinyt ratkaisemaan asioita.

– Koulun johdossa kaikki toimenpiteet ovat sen sijaan tyssäneet, Polviander ihmettelee.

Koulu ei antanut kiusaajien nimiä

Polviander kertoo, kuinka kiusaaminen alkoi keväällä vaikuttaa koko perheeseen

– Suhtaudun uhkauksiin vakavasti, joten olemme kaikki nukkuneet huonosti. Iltaisin varmistan kahteen kertaan, että ovet ovat var-

MAAHANMUUTTAJALAPSET LISÄNNEET HÄIRIÖITÄ KOULUISSA

JO vuonna 2011 Opettaja-lehden kyselyssä selvisi, että opettajat kokevat ylimääräistä rasitusta, jos koululuokassa on runsaasti maahanmuuttajia. Kyselyn vastauksissa opettajat toivat myös esille, että maahanmuuttajaoppilailta on vaikeuksia koulun käytäntöjen kanssa ja että heidän vanhempansa kaipaisivat opastusta koulun ja kodin välisestä yhteistyöstä.

Joka neljäs opettaja sanoi, että maahanmuuttajien suuri osuus lisää hälinää ja melua luokahuoneessa sekä kasvattaa väkivallan määrää koulussa.

Tampereen yliopistossa vuonna 2012 valmistuneesta pro gradu -tutkielmasta Maahanmuuttajat suomalaisessa koulussa selvisi, että maahanmuuttajien ongelmat voi jakaa kahteen ryhmään: kulttuurista johtuviin ongelmiin ja kielitaidosta johtuviin ongelmiin.

Pääkaupunkiseudulla työskentelevä naisopettaja vahvistaa tutkimustuloksen oikeaksi myös käytännön opetustyössä.

masti lukittuina.

Perjantaina 12. toukokuuta Polviander lopulta ilmoitti rehtorille, ettei poika tule enää kouluun. Samana päivänä Polviander julkaisi myös Facebookissa puhelimeen tulleen uhkailusoiton ja teki itse rikosilmoituksen.

Rikosilmoitusta varten koulu ei suostunut antamaan edes kiusaajien oikeita nimiä, mutta Polvianderin tiedossa olivat kutsumanimet. Poliisi tutkii nyt koulussa sattuneita tapahtumia pahoinpitelynä, laittomana uhkauksena ja vahingontekona.

Syksyllä uuteen kouluun

Sen jälkeen tapahtumat saivat yllättävän käänteen, kun lastensuojeluviranomainen maanantaina soitti.

– Koulusta oli tehty lastensuojeluilmoitus vain sen vuoksi, että olin ilmoittanut, ettei poikani tule enää kouluun!

– Minulta kysyttiin, miten koejärjestelyt on tarkoitus hoitaa. Mielestäni tämä kertoo koulun johdon erikoisesta ajattelutavasta: siellä ollaan huolissaan muutamasta tekemättömästä kokeesta, mutta ei siitä että oppilas altistuu väkivallalle, Polviander kummastelee.

Polviander oli kuitenkin jo järjestänyt pojalleen mahdollisuuden osallistua valvotusti kokeisiin toisaalla. Syksyllä hän jatkaa opiskelua uudessa koulussa.

Ihmisten myötätunto yllätti

Polviander sanoo, että uhkailusoiton julkistamisen somessa tarkoitus oli aluksi herättää keskustelua ja purkaa asiaa tuttujen kanssa. Julkistamisesta seurasi kuitenkin valtavasti uusia yhteydenottoja.

– Ihmisten myötätunto on todella yllättänyt. Jopa sadat henkilöt ovat luvanneet tulla tarvittaessa turvaamaan perhettämme. Vaikka näin ikävästä asiasta on ollut kyse, tapaus osoittaa, että suomalaiset haluavat puhalttaa yhteen hilseen ja ratkaista yhteisiä ongelmia. Kiitos kaikille teille!

Rikosoikeudellinen vastuu alkaa 15-vuotiaana, mutta vahingonkorvausvastuu koskee kaiken ikäisiä henkilöitä.

» Koulukiusaamiseen on yleensä mahdollista puuttua koulun sisäisillä hallinnollisilla keinoilla. Rikosoikeudellinen vastuu alkaa 15-vuotiaana, mutta vahingonkorvausvastuu koskee kaiken ikäisiä henkilöitä.

Polvianderin pojalta on myös esimerkiksi rikottu polkupyörä ja revitty vaatteita, joten ainakin korvausten hakeminen kiusaajilta tulee kysymykseen. Polvianderin tiedossa ei ole, minkä ikäisiä kiusaajat ovat.

Miksi kiusattu joutuu lähtemään?

Perussuomalaisten kansanedustaja **Tiina Elovaara** teki viime vuonna lakialoitteen, jonka mukaan koulukiusaamistapauksissa kiusaajan pitäisi vaihtaa koulua – ei kiusatun. Polviander kannattaa aloitetta.

– Olen myös ehdottanut opettajille, että jos koulussa on tietty jengi, joka yhdessä kiusaa muita lapsia, niin kiusaajat pitäisi aina erottaa toisistaan. Siinä voi tietysti tulla byrokraatia vastaan.

ei ole kohtuullinen, joten tässä tarvitaan muutos, Polviander sanoo.

PS-valtuutettu tarttui ongelmaan

Perussuomalaisten Espoon kaupunginvaltuutettu, kaupunginhallituksen varapuheenjohtaja **Teemu Lahtinen** sai hänkin kiusaamistapauksesta tiedon sosiaalisen median kautta. Lahtinen otti välittömästi yhteyttä koulun rehtoriin.

– Lähetin hänelle sähköpostitse linkin kyseiseen Facebook-videosiin ja tiedustelin, mistä tapauksessa on ollut kyse. En kuitenkaan saanut vastausta. Käsittääkseni asia on nyt poliisin tutkittavana ja siten tällä hetkellä pois koulun toimivallasta. Pidän tapahtumia erittäin valitettavana, Lahtinen sanoo.

Hän tiedusteli asiasta myös Espoon koulutoimenjohtajalta, joka aikoi ottaa tapauksen selvitykseen.

– Koulutoimenjohtaja suhtautui tähän asianmukaisella vakavuudella.

Lahtinen arvelee, että vastaavia, väkivaltaisia koulukiusaamistapauksia sattuu nykyään useammin kuin ennen.

– Tällaiset tapaukset ovat siinä mielessä arkipäiväistyneet, että näihin ei ehkä enää suhtauduta yhtä järkyttäneesti kuin aikaisemmin. Ainakin omassa nuoruudessaani vakavat koulukiusaamistapaukset olivat valtakunnallisia uutisia.

TEKSTI ILKKA JANHUNEN
KUVAT LEHTIKUVA

Rehtori ei kommentoi:

"ASIA ON HOIDOSSA"

Tiistilän koulun rehtori Mirja Pirinen ei halua lausua mitään vakavasta koulukiusaamistapauksesta tai siitä, mihin toimenpiteisiin koulussa on ryhdytty tapauksen johdosta.

Millä tavalla koulussanne pyritte yleisellä tasolla estämään koulukiusaamista?

– Meillä on nollatoleranssi koulukiusaamiseen. Kaikki asiat joita saadaan tietoon, selvitetään perusteellisesti. Koulussamme myös valvonta on hyvin järjestetty, eli oppilaat ovat muutenkin aika vähän valvomattomassa tilassa. Koulussamme on myös järjestyssääntö sekä erityinen kiusaamisenesto-suunnitelma.

Onko kiusaamisen torjumisen riittävän tehokasta ja toimiiko se myös käytännössä?

– Kiusaaminen pystytään suurelta osalta estämään jo nyt. Kaikkiin paikkoihin ja tilanteisiin ei ehkä ole päästy, mutta kaikki tietoon tulleet tapaukset kyllä selvitetään.

Suurin osa islamin uskonnon opetuksen vuosikuluista menee opettajien palkkoihin.

Kouluille lisälasku islamin opetuksesta

Kun Suomi monikulttuuristuu, perusopetuksessa on tarjottava useiden eri uskontojen opetusta. Helsingissä tämä tarkoittaa 1,2 miljoonan euron lisälaskua kaupunkilaisille veronmaksajille.

Helsingin kaupunki varaa eriytetyn uskonnon, eli oppilaan oman uskonnon opetukseen noin 1,2 miljoonaa euroa vuodessa. Kyse on siis muun uskonnon kuin evankelis-luterilaisen uskonnon opetuksesta, jonka piiriin useimmat oppilaat edelleen kuuluvat. Oman uskonnon opetuksen 1,2 miljoonan euron vuosittaisista kuluista valtaosa, jopa 800 000 euroa menee islamin uskonnon opetukseen. Koska islaminuskoisten perheiden määrä pääkaupunkiseudulla on kasvanut viime vuosina, on selvää, että muutos näkyy myös peruskouluissa.

Islamin opetusta jo 9 000 koululaiselle

Vuonna 2016 oman uskonnon opetukseen osallistuu Helsingissä noin 5 400 oppilasta. Islamin uskonnon jälkeen toiseksi suurin opetusryhmä on ortodoksinen uskonto, johon kaupunki käyttää vuosittain noin 270 000 euroa. Lisäksi opetusta tarjotaan myös joidenkin vähemmän edustettujen uskontojen osalta.

Muun kuin evankelis-luterilaisen uskonnon opetukseen osallistuvien määrä on jatkuvasa kasvussa. Vielä 2000-luvun alussa islamin opetusta tarjottiin koko Suomen alueella vain joillekin sadoille oppilaille. Opetushallituksen mukaan tällä hetkellä islamia opiskelevia koululaisia on Suomessa jo noin 9 000.

– Helsingissä vuodesta 2012 oman uskonnon opetukseen perusopetuksessa osallistuvien määrä on kaikkiaan kasvanut noin 1 400 oppilalla, Helsingin opetusviraston

perusopetuslinjan linjaaja **Marjo Kyllönen** kertoo.

Opettajaksi myös ilman koulutusta

Kyllösen mukaan suurin osa islamin uskonnon opetuksen 800 000 euron vuosikuluista menee opettajien palkkoihin. Vuositasolla yksi tunti islamin opetusta maksaa kaupungille noin 2 000 euroa.

– Yksi vuosiviikkotunti opetusta, jonka keskimääräinen laskennallinen kustannus on noin 2 000 euroa, tarkoittaa sitä, että opetusta annetaan yksi tunti viikossa koko lukuvuoden ajan. Ja näin syntyy yhdestä opetustunnista per viikko vuositasoinen kustannukseksi 2 000 euroa/vuosi. Tämä ei ole oppiainesidonnainen luku, Kyllönen täsmentää.

Hänen mukaansa pätevien islamin opettajien löytäminen on haastavaa, vaikka opettajia haetaan vuosittain muun muassa lehti-ilmoituksilla. Aineenopettajalta vaaditaan ylempi korkeakoulututkinto ja lisäksi pedagogiset opinnot.

– Nykyisten virassa olevien opettajien koulutus vaihtelee. Muodollisesti päteviä on tarjolla vain vähän. Oppiaineeseen voidaan kuitenkin ottaa määräaikaisesti myös opettaja, joka ei ole suorittanut opettajan koulutusta.

Kolme oppilasta riittää ryhmäksi

Oman uskonnon opetuksen järjestämisen määräytyy perusopetuslaissa, jonka lähdekohta on, että perusopetuksessa on järjes-

tettävä oppilaiden enemmistön uskonnon mukaista opetusta. Suomessa se tarkoittaa yleensä evankelis-luterilaisen uskonnon opetusta. Muihin uskonnollisiin ryhmiin kuuluville on aina järjestettävä muun uskonnon opetusta, mikäli heidän huoltajansa sitä pyytävät.

Uskonnonvapaus perusoikeutena kuuluu myös peruskoulun oppilaille, joten mihinkään uskontokuntaan kuulumattoman ei näin ollen tarvitse osallistua uskonnollisiin tilaisuuksiin koulussa. Uskonnonopetusta ei kuitenkaan pidetä varsinaisena uskonnon harjoittamisena, joten siitä voidaan säännellä perusopetuslaissa.

Vähemmistöuskontojen opetuksen järjestämisessä on toisinaan ilmennyt käytännön ongelmia. Oman uskonnon opetuksen järjestäminen myös edellyttää, että oppilasta voidaan muodostaa vähintään kolmen henkilön ryhmä.

Allahin oppeja suomalaisina tarinoina

Vuonna 2011 julkaistiin Salam - islamin tie -niminen islamin opetuksessa käytettävä kirja, jossa islamin uskontoa integroidaan tarinoiden muodossa suomalaiseen yhteiskuntaan.

Opetushallituksen kustantamassa, ala-asteen opetukseen tarkoitettussa kirjassa esiintyvät hahmoina oppilaat Adam ja Ali, jotka kirjan tarinoissa esimerkiksi lahtuvat siitä, kun koulun ruokalassa on tarjolla muutakin lounasta kuin sianlihaa valmistettuja lihapullia.

Muslimena Adam ja Ali eivät voi syödä sianlihaa. Kirjassa esitetään myös, että Allah on luonut suomalaisen järvimaisen.

TEKSTI ILKKA JANHUNEN
KUVA LEHTIKUVA

Kunnanvaltuutettu ja suurperheen äiti

Satu sai harvinaiset luomu-kolmoset

Rantasalmelainen kunnanvaltuutettu Satu Vihavainen ei ollut uskoa silmiään, kun ultraäänitutkimus paljasti, että hän odottaa yhden vauvan sijaan kolmosia.

Sydänäänäni kuului vain yksi, ja vasta ensimmäisessä ultrassa selvisi toisuus. Kätilö sanoi ensin, että täällähän on kaksoset ja koko ultra tehtiin sen mukaan, että kaksi vauvaa on tulossa. Kun sitten pyysimme lopussa kuvaa kotiin vietäväksi, kätilö ja me tuijotimme näyttöä. Pitkän hiljaisuuden jälkeen kätilö kysyi: "Näettekö tekin kuvassa kolme vauvaa?"

Siitä alkoi Satu Vihavaisen perheen elämän suuri mullistus. Kätilö sekosi siihen paikkaan, eikä oikein tiennyt miten päin pitäisi olla. Lääkäri kutsuttiin paikalle, ja tutkimusten jälkeen vahvistui, että kahden vauvan sijaan vatsassa tosiaan oli kolme vauvaa. Kaksi identtistä tyttöä, jotka jakoivat yhden istukan, sekä yksi poika omalla istukallaan.

Koko elämä muuttui

Lääkäri totesi, että oli vain kerran aikaisemmin uransa aikana törmännyt kolmosiin. Ihmettelyä seurasi useita kuukausia: koko Rantasalmen kylä innostui uutisista, ja kun ensimmäisiä palaveriteitä auttavien tahojen kanssa pidettiin, hekin totesivat, että tämä on kaikille täysin uusi asia.

Hetki hetkeltä ajatus selkeni. Olimme innoissamme, mutta sen lisäksi aloin pyörittelemään kaikkia käytännön asioita. Missä me asumme, minkälaisen auton tarvitsemme, minkälaisia rattaita on kolmosille olemassa. Koko elämä mullistui toisenlaiseksi.

Vauvojen lisäksi perheessä on vähän yli vuoden ikäinen tyttö. Suvin mies on myös kotona hoitamassa lapsia, mutta silti kädet eivät tunnu riittävän: kun vauvat ovat edes hetken samaan aikaan tyytyväisiä, van-

hemmat antavat aikaansa esikoiselle.

– Välillä täytyy käyttää luovuutta aika paljon. Mihin sitä laittaa kolmannen itkevän vauvan, jos yksi on olalla ja toinen sylissä? Satu sanoo hymyillen.

Piti syödä neljän edestä

Voisi ajatella niin, että kun on kaksi aikuista ja neljä lasta, sylit saattavat loppua kesken.

Sadulle on kuitenkin tärkeää, että perhe viettää yhdessä aikaa, ja opettelee uudenlaista arkea.

– Olen saanut vinkkejä, että ottakaa sitterit käyttöön. Pitäisi olla koko ajan haukkana seuraamassa esikoisen tekemisiä vauvan lähellä. Sitä paitsi olen tähänkin asti aina keksinyt keinot, kuinka jokainen halukas pääsee syliin, Satu kertoo nauraen.

– Tavallisessa raskaudessa sanotaan, että täytyy syödä ihan normaalisti. Minulle on alusta asti painotettu, että nyt täytyy syödä neljän edestä, koska vauvat vievät tosi paljon energiaa.

Politiikka jäi hetkeksi

Myös huoli triplaantui: aiemmassa raskaudessa Satu pelkäsi yhden lapsen puolesta, nyt kolmen.

Huoli ja vastuu ei jättänyt tilaa muulle tekemiselle. Satu valittiin kunnanvaltuustoon toiseen kertaan, ja vielä raskausaikana

velvollisuuksien hoitaminen onnistui, mutta nyt perhe tulee edellä. Raskauden viime vaiheilla Satu käskettiin täydelliseen lepoon – ylös sai nousta vain vessaan. Fysiikka oli pet-

– Nykypäivänä ajatellaan vain sitä omaa, ja että on selvittävä yksin. Nyt on ollut aika haavoittuvainen tilanne, ja olen siksi itse oppinut pyytämään apua. Olen huomannut, kuinka auliisti ihmiset haluavat auttaa, Satu sanoo.

tää kokonaan, ja jos Satu nousi ylös, tuntui siltä että valtava maha tippuu, ellei sitä tukenut käsillä.

– Siinä oli pakko pysähtyä, ja onneksi tein niin. Poliitiikka ja kaikki muutkin omat jutut jäivät, Satu toteaa.

Vauvat syntyivät raskausviikolla 35. Niin pitkä raskaus kolmosten kanssa ei olisi ollut mahdollista, jos Satu ei olisi pysähtynyt. Kaksikiloinen tyttö A, 1600-grammainen tyttö B sekä kaksi ja puolikiloinen poika syntyivät helmikuun 13. päivän.

Perheiden asialla

Kun Satu lähti politiikkaan mukaan, hän halusi vaikuttaa vähän kaikkeen. Tulevaisuudessa Satu aikoo keskittyä niihin asioihin, jotka tulevat luonnostaan lapsien kautta.

– Perheiden ja nuorten asioihin aion kiinnittää huomiota. Saan nyt nähdä oman elämäni kautta, kuinka kunnassa hoidetaan asiat.

Nyt Satu voi seurata käytännössä, miten esimerkiksi lapsiperheiden kotipalvelu toimii.

– Ei me ehditä miehen kanssa hoitaa kotia. On tosi ihanaa, kun joku tekee sen meidän puolesta.

Kun lapset kasvavat, Satu näkee, kuinka Rantasalmella toimii varhaiskasvatus, ja jos oikein pitkälle ajatellaan, myös koulutusverkosto tulee hyvinkin tutuksi.

Omaa aikaa ei ole

Mutta nyt olemme visusti tässä hetkessä. Sellaisissa öissä, jolloin vauvat herättävät tunnin välein syömään. Sellaisissa päivissä, kun Satu on istunut tuntikausia olohuoneessa vauvoja sylitellessä tai vaippoja vaihtaen. Tai siinä hetkessä, kun vauvoja kylvetetään yksi kerrallaan. Niinä päivinä, kun on esimerkiksi neuvola, ulos lähteminen vaatii erityisiä ponnisteluja. Ja silloin kun vauvat ovat tyytyväisiä, perheen esikoinen tarvitsee oman osansa huomiosta.

– Arki menee siihen, että omaa aikaa ei ole. Joku sanoi, että muistakaa pitää huolta parisuhteesta, mutta olemme nyt todenneet, että sekin pitää laittaa hetkeksi toissijaiseksi. Ei yksinkertaisesti riitä aika. On hyväksyttävä, että nyt elämme perheen kanssa elämää keskenämme.

Satu ja hänen miehensä saivat neuvoja arjesa pärjäämiseen synnytyssairaalaasta.

– Käytännössä neuvot eivät toimi. Esimerkiksi meille sanottiin, että vain toinen nousee yöllä syöttämään, mutta eihän se onnistu, jos vaikka kaksi vauvaa herää. Kumpikin pitää ottaa syliin ja syöttää, ettei vielä se kolmaskin herää, Satu toteaa huvittuneena.

Yhteisöllisyys heräsi

Arjen sujumiseksi tehtävät on pitänyt jakaa tasaisesti. Molempien on noustava ylös syöttämään, ja molempien on annettava syli vauvalle. Jos toinen on hoitamassa vauvoja, toinen leikkii esikoisen kanssa. Kahden vanhemman läsnäolo on korvaamatonta, mutta sekään ei aina riitä.

– Ei me tästä kahdestaan selvitäisi. Onneksi asumme pienellä paikkakunnalla, ja ihan alusta asti olemme saaneet kaiken tuen mitä on tarjolla. Ihanaa yhteisöllisyyttä on myös herännyt. Ihmiset haluavat tulla katsomaan vauvoja, ja kaupan kassallakin heitä ihastellaan.

Satu toteaa, että heidän arkeaan on vaikea vertailla mihinkään, koska neljä samanikäistä lasta on ihan eri asia kuin neljä eri-ikäistä lasta.

– Tämä on kaikille uutta, myös meitä auttaville tahoille. Tässä opetellaan pikkuhiljaa.

Mitään erityistä tapaa jaksamiseen ei ole, on vain jaksettava. Olen oikeastaan löytänyt voimaannuttavia asioita ihan tavallisesta arjesta. Esimerkiksi suihkussa käyminen ihan rauhasa on ihanaa tai jos saa vähänkin pidempään nukkua kuin normaalisti.

Välillä väsymys painaa niin paljon päälle, että se purkaantuu muihin ihmisiin. Kylään tulevat sukulaiset saavat kuulla kunniansa, ja monesti Satu on pyydetty myöhemmin anteeksi.

– En kiellä sitä, että tämä on välillä tosi rankkaa, enkä koskaan olisi kuvitellut, että omalle kohdalle tulee tällaista. On tämä kuitenkin samalla myös hyvin antoisaa. Meillä on kolme ihanaa vauvaa sekä esikoinen, jotka kasvavat hyvin ja ovat terveitä.

TEKSTI VERA MIETTINEN
KUVA SADUN KOTIALBUMI

Lapsia syntyy entistä vähemmän

Syntyvyys on alhaisinta taloudellisesti vaikeina aikoina, kun ihmiset pelkäävät työpaikkojensa ja tulevaisuutensa puolesta.

Eduskunnan puhemies **Maria Lohela** muistuttaa, että alhainen syntyvyys ei ole naisten syytä vaan yhteinen ongelma, jonka taustalla on muun muassa taloudellinen epävarmuus. Lohela puhui aiheesta Helsingin Naistenklinikan avajaisissa.

– Syntyvyys on vähäisintä taloudellisesti vaikeina aikoina, jolloin ihmiset pelkäävät tulevaisuutensa ja työpaikkojensa puolesta. Alhainen syntyvyys on siis vakava muistutus meille päättäjille ihmisten luottamuksen puutteesta.

Vuonna 2015 Suomessa syntyi keskimäärin 1,65 lasta naista kohden. Ruotsissa vastaava hedelmällisyysluku oli 1,85.

Suomen hoitokäytännöt kiinnostavat maailmalla

Puhemies on työssään tekemisissä viennin edistämisen kanssa sekä ottaessaan vastaan ulkomaisia vieraita että vieraillessaan itse eri maissa.

– Olen huomannut, kuinka kiinnostuneita muualla ollaan suomalaisesta terveysteknologiasta ja hoitokäytännöistä. Äitiyteen ja vanhemmuuteen liittyvissä saavutuksissamme on paljon myös vientituotteiksi ja palveluiksi erinomaisesti sopivaa.

Norja ja Suomi parhaita paikkoja äideille

Pelastakaa lapset -järjestön Maailman äitien tila -raportin mukaan Suomi on maailman toiseksi paras paikka äideille. Vain Norjassa äitien elämä on vielä parempaa.

Suomessa hallitus päätti puoliväliriihessä helpottaa perheiden asemaa mm. laskemalla pieni- ja keskituloisten perheiden päivähoitomaksuja. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että päivähoitomaksut poistuvat koko-

naan lähes 7 000 perheeltä.

Nollamaksuluokkaan kuuluvat esimerkiksi perheet, joissa yksinhuoltajalla on kaksi lasta ja 2 500 euron kuukausitulot. Tuhat euroa enemmän kuukaudessa ansaitseva kahden lapsen yksinhuoltaja maksaa puolestaan päivähoitomaksua puolet vähemmän kuin tähän asti.

"Oikea tapa kannustaa"

Kahden huoltajan kaksilapsisessa perheessä, jossa tulot ovat yhteensä 4 400 euroa kuukaudessa, maksu alenee noin 120 euroa. Alennuksen jälkeen perhe maksaa päivähoitomaksua noin 230 euroa kuukaudessa.

Muutokset astuvat voimaan ensi vuoden alussa.

– Hallitukselta on erinomainen päätös laskea pieni- ja keskituloisten päivähoitomaksuja vielä lisää. Tämä on oikea tapa kannustaa äitejä töihin, perussuomalaisten kansanedustaja **Laura Huhtasaari** toteaa.

Suurituloisilla varaa maksaa

Perussuomalaiset neuvotteli jo hallituksen alkutaipaleella helpotuksia kaikista pienituloisimpien päivähoitomaksuihin, ja osalta maksut poistuivat kokonaan. Nyt maksuttomuuden piiriin tulee lähes 7 000 perhettä.

– Perussuomalaiset olisivat jo alun perin olleet valmiita lisäämään päivähoitomaksujen progressiota eli pienituloiset maksaisivat vähemmän tai ei ollenkaan. Suurituloisilla voisi olla varaa maksaa enemmänkin. Nyt saavutettu tulos on muutos oikeaan suuntaan, Huhtasaari toteaa.

TEKSTI SUOMEN UUTISET
KUVA LEHTIKUVA

Mikä ulkomaalaisissa miehissä viehättää?

Suomalaisnaiset menevät nyt naimisiin irakilaismiesten kanssa

Lumeliittoja vai rakkautta?

Tilastotietojen mukaan suomalaisnaiset menivät viime vuonna ennätyskellisen innokkaasti naimisiin irakilaisten miesten kanssa.

Vuonna 2016 Suomessa solmittiin lähes 1 900 kansainvälistä avioliittoa, joissa suomalainen nainen meni ulkomaalaisen miehen kanssa naimisiin. Tilastokeskuksen julkaisemien tietojen mukaan tällaisten avioliittojen määrä on kasvanut 2000-luvulla.

Tuoreista tilastotiedoista selviää, että suomalaisnaiset ovat menneet erityisen innokkaasti naimisiin irakilaisten miesten kanssa. Viime vuonna tällaisia avioliittoja solmittiin 135 kappaletta.

Puolisoita myös muualta Lähi-idästä

Lukumäärä on sikäli huomattava, että se tarkoittaa suomalaisnaisten ja Irakin kansalaisten välisten avioliittojen määrän yli kaksinkertaistumista edellisvuoteen verrattuna. Vielä vuonna 2015 tällaisia suomalais-irakilaisia avioliittoja solmittiin vain 61 kappaletta.

Lukumäärä on siis vahvassa kasvussa, sillä aiempina vuosina suomalais-irakilaisia avioliittoja on yleensä solmittu vain 40-50 vuosittain. Tilastokeskuksen tiedoista selviää, että suomalaiset naiset hakivat viime vuonna ulkomaalaisia aviopuolisoita myös Turkista, EU-alueelta sekä Afrikan ja Lähi-idän maista. Irak on kuitenkin selkeä ykkösvaltio.

Irakilaiset hakevat turvapaikkaa ahkerasti

Suomalais-irakilaisten avioliittojen nopea kasvu liittyy osaltaan siihen, että irakilaiset ovat olleet jo vuosia Suomen suurin turvapaikanhakijaryhmä. Kun maassa on ennestään sukulaisia ja tuttavuuksia, on uusien irakilaisten tulijoiden ollut helppoa hakeutua maanmiestensä keskelelle.

Tilastotiedot eivät silti kerro tarkkaa tilannetta tämän vuoden osalta. Irakilainen turvapaikanhakijoiden määrä on vähitellen kääntynyt laskuun, pitkälti perussuomalaisten hallituksessa ajamien turvapaikapolitiikan tiukennuksien vuoksi.

Liian suuret kulttuurierot eivät lupaa pitkää avioliittoa.

Naiset kertovat netissä, miksi he valitsevat mieluummin ulkomaalaisen kuin suomalaisen miehen.

”ULKOMAALAISET ovat avoimempia ja iloisempia. Tutustuminen on heille luontevampaa ilman alkoholia. Eksotiininen ulkonäkökin viehättää; suomalainen nöpönenä-look on ehkä ihan herrtainen, muttei kovin miehekäs.”

”MONI ON KOHTELIAS, huomioonottava, hyvätapainen, sopivan kypsä ja huumorintajuinen. Siis virkistävän poikkeava. Ei aina viinahuuruinen kännykässä roikkuja. Kansainvälisyysähän voi myös olla mahdollisuus ja eksotiikkaa. Ehkä suomalainen nainen toivoisi, että häntä kohdeltaisiin arvostetusti - ei vain tasavertaisena palkannauttijana, äitinä ja kodin vastuuhenkilönä.”

”SUOMIMIES on vaan liian ujo. Jos jotain uskalletaan puhua, niin sitten täytyy olla helvetillisessä kannissa ensin ja sitten tullaan jotain machoa sönköttämään. Arkinen pilke silmäkulmassa puuttuu eikä naista haluta tai osata yhtään romanttisesti piiritellä.”

”SUOMALAISMIEHET ovat paljon ujompia ja juroja. Juttu lentää paremmin paremmin itsensä tuntevien ulkomaalaisten kanssa. Usein he ovat myös paljon kohteliaampia. Se, että vastapuolen tyyppi on jostain muualta kuin Suomesta, tuo peliin tietynlaista eksotiikkaa.”

”EN kertakaikkiaan halua sänkyyni sivistymätöntä, haisevaa, hikistä ja 100 % idioottia suomalaista 2 minuutin pikahommaan. Ulkomaalaisen kanssa saa nauttia koko yön.”

”ITSE alan pikkuhiljaa kallistua ulkomaalaisen puoleen koska mua kiehtoo niiden eksotiikka ja yleensäkin mun silmää miellyttää enemmän ruskea ja tumma mies kuin perussuomalainen. Kulttuurierot on sitten asia erikseen.”

”SUOMALAISNAISIA pelotellaan turhaan turvapaikanhakijoista. Olen tutustunut useampaan Helsingin yöelämässä ja täytyy myöntää, että komeita ja kohteliaita ovat. Tiedä sitten, jos juttu menisi vakavaksi, mutta ainakin yhden yön seuraksi paljon parempia kuin suomalaismiehet.”

Vuosi sitten tehty lakimuutos poisti humanitaarisen suojelun kategorian ulkomaalaisista. Lisäksi Maahanmuuttovirasto muotoili uudelleen Irak-linjaustaan, ja nämä yhdessä ovat myös johtaneet kielteisiin turvapaikkapäätöksiin irakilaisien osalta.

Avioliiton kautta oleskelulupa

Vaikka turvapaikkaa ei heltäisikään, on avioliitto suomalaisnaisen kanssa edelleen mahdollinen väylä päästä kaukomailla Suomeen. Jotkut suomalaisnaiset myös hakeutuvat mielellään irakilaismiesten seuraan.

Henkilön on mahdollista hakea oleskelulupaa perhesiteen perusteella, jos aviopuoliso on Suomen kansalainen ja asuu Suomessa. Aviopuolisoiksi katsotaan myös samaa sukupuolta olevat henkilöt, jotka ovat rekisteröineet parisuhteensa. Irakilaisien osalta tällaisia tapauksia lienee silti hyvin vähän, jos ollenkaan.

Suomen viranomaiset voivat kuitenkin jättää oleskeluluvan myöntämättä, jos oleskeluluvan edellytykset ei täyty, esimerkiksi jos viranomaiset katsovat, että avioliitto on solmittu pelkästään oleskeluluvan takia, jolloin tarkoituksena ei olisi asiassa ole perhe-elämän viettäminen yhdessä.

Viranomaisten mukaan osa niin sanotuista lumeliitoista jää kuitenkin huomaamatta tai tällaista tilannetta ei pystytä osoittamaan. Erityisen hankalia ovat tapaukset, joissa vain toinen puolisoista on solminut suhteen vilpillisin mielin.

TEKSTI ILKKA JANHUNEN
KUVAT LEHTIKUVA JA MATTI MATIKAINEN

Jotkut suomalaisnaiset myös hakeutuvat mielellään irakilaismiesten seuraan.

Tilastokeskuksen tiedoista selviää, että suomalaiset naiset hakivat viime vuonna ulkomaalaisia aviopuolisoita myös Turkista, EU-alueelta sekä Afrikan ja Lähi-idän maista.

Mikä ulkomaalaisissa miehissä viehättää?

"NE NYT VAAN ON monet ulkomaalaiset niin paljon komeampia kuin suomalaiset verkkarihousuiset hikiset suomiäijät. Ulkomaalaiset keskimääräisesti myös pitävät parempaa huolta ulkonäöstään. Osaavat kehua naista sopivassa määrin. Ja puhuakin ne osaa."

"ULKOMAALAISET MIEHET ovat fiksumpia, komeampia, kohteliaampia, huomaavaisempia ja ennen muuta varakkaampia kuin me suomalaiset. Suomalainen mies pukeutuu huonosti ja juo itsensä känniin itsetuntonsa löytämiseksi. Suomalaisella miehellä ei ole huumorintajua, eikä hän osaa nauraa itselleen."

"ITSE EN PIDÄ SUOMALAISIA miehiä juuri minään. Reissaankin ahkerasti Turkissa ja Ghanassa. Siellä miehet kohtelevat minua kuin prinsessaa. Edes muodokkuuteni ei haittaa, suomalaiset maajussit kun kaipaavat lakeuksista, ei saa olla kumpua mihinkään suuntaan. Kyllä kunnon turkkilainen mies on oikea mies, heillä on karvatkin kuin miehellä. Suomalaiset ovat kuin pikkupoikia."

"SUOMALAISET OVAT yleensä itsekkäitä sohva-perunoita ja vielä huonolla varustuksella olevia. Tummemmat miehet ovat kunnon oreja. Tulee touhuttua heidän kanssa useasti viikossa."

"EI SUOMALAISSA sinänsä mitään vikaa oo, mutta italialainen nyt miellyttää silmää enemmän. Ja oman kokemuksen mukaan ovat tunteellisempia, avoimempia, huomaavaisempia, rakastavampia ja romanttisempia."

"MINUSTA ERI KULTTUURI, varsinkin mieheni kulttuuri, on rikastunut ja tehnyt minun elämästäni paljon mielenkiintoisemman ja rikkaamman. Eri kulttuuri voi olla taakka, jos sen siten ottaa, tai suuri rikkaus ja ilo suhteessa. Tämä on asennekysymys."

"SUOMALAINEN JUROTTAJA ei pärjää afrikkalaiselle hurmuriille, joka suhtautuu intohimoisesti kaikkeen, mitä hän tekee. Afrikkalainen mies hemmottelee naistaan ja kehuu tätä kauniiksi. Suomalaismiehiltä en ole koskaan saanut muuta kuin lokaa päälle."

Teuvo Hakkarainen: HÄRSKI KEINO PYRKIÄ SUOMEEN

- Jos tulevan puolison taustoista ja motiiveista ei ole selvillä, naimisiin menemistä on syytä harkita kahteen kertaan, Teuvo Hakkarainen varoittaa.

KANSANEDUSTAJA Teuvo Hakkarainen näkee edellämainitun kaltaiset avioliitot usein vain keinona pyrkiä Suomeen. Hakkarainen on arvostellut ankarasti turvapaikkamenettelyä ja kutsunut sitä "yhteiskunnan rahoittamaksi seksiturismiksi."

- Varmasti tässä on osin tarkoitushakuisuutta mukana. Näin muslimien invaasio etenee ja ääri-ideologiat, kuten Isis, saavat levitettyä ideologiaansa länsimaihin. Sehän niillä on tarkoituksena.

Tervettä järkeä ja harkintaa

Hakkarainen muistuttaa, että osalla tulijoista voi olla yhteyksiä tällaisiin järjestöihin.

- Kenenkään avioliittoja ei tietenkään voida eikä pidä estää syrjivien perustein. Silti muistuttaisin tässä kohtaa terveen järjen käyttämisestä ja harkinnasta. Jos tulevan puolison taustoista ja motiiveista ei ole selvillä, naimisiin menemistä on syytä harkita kahteen kertaan, Hakkarainen sanoo.

Miesten matkaan liian kepein perustein

Hän epäilee, että tietyt suomalaisnaiset liian nopeasti ja kepein perustein lähtevät irakilaismiesten matkaan.

- Sitten kun ero tulee, niin tilanne on taas toinen. Ihmettelen kuitenkin sitä, että miksi tällaisissa tapauksissa pitää aina jäädä Suomeen. Lähtisivät mieluummin sinne, mistä se mieskin on tullut, niin tänne ei sitten tarvitse jäädä suomalaisen veronmaksajan elätettäväksi, Hakkarainen sanoo.

Lumeliitot yleistymässä

VILPILLISISTÄ syistä solmittujen avioliittojen vuosittaiset määrät eivät ole hälyttäviä, mutta viranomaiset ottavat asian silti vakavasti.

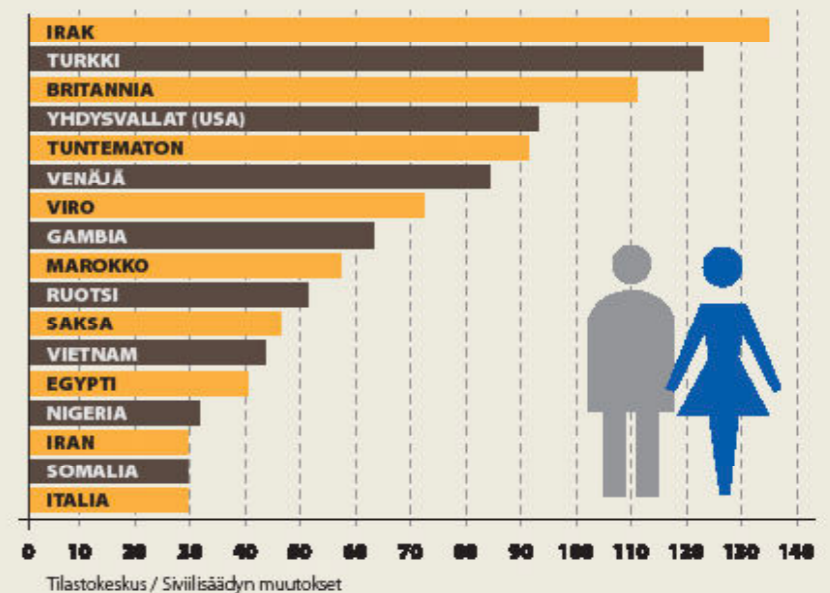
Maahanmuuttovirasto ja poliisi selvittävät avioliittoon perustuvien hakemusten osalta perhesiteen luonnetta ja aitoutta. Viranomaisten mukaan osa lumeliitoista jää kuitenkin huomaamatta tai sitä ei pystytä osoittamaan.

Erityisen hankalia ovat lumeliitot, joissa vain toinen puolisoista on solminut suhteen vilpillisin mielin. Suomessa asuva siis uskoo, että kyseessä on aito avioliitto, mutta oleskeluluvan hakijalla ei ole aikomustakaan jatkaa liittoa luvan myöntämisen jälkeen.

Vuonna 1997 Euroopan unioni antoi toimenpiteitä lumeliittoja varten. Viranomaisen hälytyskellojen pitäisi soida, jos pariskunnalta puuttuu yhteinen elämä, avioliitosta on maksettu rahaa tai osapuolilla ei ole yhteistä kieltä. Kuulemisten ja asiakirjojen perusteella arvioidaan myös, onko suhteessa asianmukainen tuntemus toisesta.

Oleskelulupahakemuksen hylkääminen vaatii viranomaiselta perusteet. Vaikeus päätöksen teossa onkin tässä: vaikka yksi näistä edellä mainituista seikoista viittaisikin lumeliittoon, pelkästään sen takia ei voi tehdä kielteistä päätöstä.

AVIOLIITON ULKOMAAN KANSALAISEN KANSSA SOLMINEET SUOMALAISET NAISET MIEHEN KANSALAIKUUDEN MUKAAN 2016

Leena palasi nuoruuden harrastuksensa pariin

Rakkaudesta hevosiin

Kansanedustaja Leena Meri vähentää työn tuomaa stressiä sulkemalla kännykän ja keskittymällä 600-kiloisen Aukustin hoitamiseen.

Hevosharrastus ei ole pelkästään ratsastamista. Olen hevosen kanssa vuorovai-
kutuksessa, harjaan sitä ja juttelen sil-
le. Ilman toimivaa kommunikointia
hevonen voi halutessaan tehdä mitä haluaa mutta
päättää silti tehdä yhteistyötä. Se on älyttömän tera-
peuttista, perussuomalaisten kansanedustaja **Leena Meri** sanoo.

– Aloitin ratsastuksen jo yhdeksänuotiaana. Asum-
me tuolloin Helsingin Oulunkylässä. Äitini on myö-
hemmin kertonut, että Tuomarinkylässä oli kymmenen
vuoden ikäraja. Olin kuitenkin niin innoissani, että äiti
soitti tallille ja kysyi, voisinko iästä huolimatta tulla
kokeilemaan.

"Olisin halunnut hevosen jo nuorena"

Leena kutsuttiin haastatteluun, ja koska hän
vaikutti fiksulta tytöltä, hevosharrastus alkoi
heti.

Vuoden päivät Leena kävi Tuomarinkyläs-
sä, kunnes siirtyi Espoon hevostallille. Siel-
lä Leenalla oli 14-vuotiaaksi asti hoidok-
kina suomenhevonen **Diana**.

Sitten elämään tuli muita mielenkiin-
non kohteita. Vaikka hevoset olivat
Leenalle edelleen rakkaita, aika ja
ajatukset eivät enää riittäneet har-
rastukseen.

– Olisin halunnut hevosen jo
nuorena, mutta siihen ei ollut
koskaan varaa.

Koiria ja kumminorsu Keniasta

Hevosen sijaan Leena
osti koiran. Ensimmäisen
karvaturrin Leena hanki
18-vuotiaana omaan
kotiinsa. Labradorin-
noutaja **Molla** eli Lee-
nan kanssa yhdeksän
vuotta.

Sittenmin hänellä on
ollut aina koiria, ja täl-
lä hetkellä kotona on Ro-
maniasta pelastetut hauvat
Enrik ja **Jolana**. Leenalla on
myös kumminorsu Keniasta.

Paluu ratsastustallille

Koirista huolimatta polte rat-
sastukseen ei kadonnut, ja uu-

– Menen
hevostallilla ihan
omaan maailmaani. Siellä
ei puhuta politiikasta
eikä ajatella mitään
työhön liittyvää, Leena
Meri kertoo.

Välillä Akulla on ollut vammoja, eikä sillä ole voinut ratsastaa. Haas-
tatteluhetkellä Akulla oli mustelma kaviossa ja siksi sitä ei saanut ra-
sittaa yhtään. – Mulle ratsastamista tärkeämpää on Akun rapsuttelu
ja harjailu, Leena myöntää.

Leena neuvoo, että jos haluaa aikuisiässä aloittaa ratsastuksen,
kannattaa mennä yksityistunneille. Opettajalla on aikaa neuvoa
kunnolla ja saa rauhassa tutustua isoon eläimeen.

**"Ostin
vain uuden
kypärän
ja kengät.
Ratsastuk-
sen aloit-
taminen
ei muuta
tarvitse."**

destaan aloittaminen kävi mielessä monta
kertaa. Neljä vuotta sitten Leena tiedusteli tut-
tavaltaan hyviä hevostalleja.

– Heti en löytänyt mitään, mutta menim-
me ystäväni kanssa Hausjärvelle lempeän he-
vostaidon kurssille. Siellä opeteltiin hevosen
hierontaa, rentoutumista sekä ratsastamista
pelkällä riimulla. Hevosta ohjattiin vuorovai-
kutuksella ja omalla keholla.

Kurssin jälkeen Leena kuuli hyvinkääläises-
tä tallista.

– Aloin siellä käymään yksityistunneilla su-
omenhevosella. Aluksi ajattelin, että pystynkö
hän tähän, mutta kyllähän minä pystyin. Kuten
sanotaan, ratsastus on vähän niin kuin pyöräl-
lä ajaminen, ei sitä unohda ikinä, Leena sanoo.

Aku sulatti Leenan sydämen

Unelma omasta hevosesta vahvistui päivä päi-
vältä. Yhtenä iltana Leena jutteli Hyvinkään
tallin omistajan kanssa, ja kävi ilmi, että tämä-
kin oli etsimässä toista hevosta. Kumpikaan ei
halunnut ostaa pollea kokonaan itselleen, joten
yhteisomistus oli paras vaihtoehto.

Jonkin aikaa he katselivat vaihtoehtoja, kun-
nes löytyi **Aukusti** Tuusulasta.

– Aku on kuusivuotias työlinjainen suomen-

hevonen. Myyjällä oli tosi kovat kriteerit, kenet
se hyväksyy ostajaksi. Me kuitenkin läpäistiin
haastattelu, ja niin ostimme Akun, Leena ker-
too.

Tallilla Akua käytetään hevostoimintatun-
neilla. Esimerkiksi liikenneonnettomuuteen
joutuneet tai päihdekuntoutettavat käyvät rat-
sastamassa ja hoitamassa hevosia.

Hevonen on perheenjäsen

Leena käy itse ratsastamassa ja rapsuttele-
massa Akua 1–2 kertaa viikossa. Kun eduskun-
nassa on kiireitä, käyntikerrat vähenevät.

– Vaalien aikaan oli pari viikkoa taukoa, ett-
en käynyt tallilla. Yleensä Aku tulee laitumelta
kun vislaan, mutta tauon jälkeen se ei tullut. Se
oli loukkaantunut, Leena nauraa.

Oikeasta paikasta kun rapsutti, Aku leppyi
taas.

– Ratsastus on iso osa arkeani. Aku on samalla
tavalla perheenjäsen kuten koiratkin, enkä voi-
si kuvitella elämäni ilman sitä.

TEKSTI VERA MIETTINEN
KUVAT MATTI MATIKAINEN JA
LEENAN KOTIALBUMI

**Uutisia verkossa:
suomenuutiset.fi**

